ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ. 10	Ἐτησία	Σελ. 12
Ἑξάμηνος	» 5	Ἑξάμηνος	» 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΑ' ΑΡΙΘ. 551

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),

τῇ 14ῃ Ἰουνίου 1916.

ΤΑ ΑΝΕΚΛΑΛΗΤΑ ΔΕΙΝΑ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ὁ παρὼν πόλεμος διεκηρύχθη παρ' ἀμφοτέρων τῶν ἐμπολέμων δμάδων ὡς γενόμενος ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν δικαίων τῶν ἐθνῶν, καὶ διεξάγεται κατὰ τρόπον τόσον βάρβαρον καὶ ὠμὸν, ὥστε νὰ παρέχῃ τὴν ὄψιν πολέμου μεταξὺ βαρβάρων καὶ ἀγρίων λαῶν, οἵτινες ὅμως χρησιμοποιοῦσι τὰ τελειότατα φονικὰ ὅπλα.

Ὁ ἀπὸ τῶν χαρακωμάτων πόλεμος ἔχει τὴν ὄψιν τῶν ἐξ ἐνέδρας μαχῶν ἀγρίων λαῶν ἢ καὶ τῶν θηρίων αὐτῶν, ἅτινα ἐνεδρεύουσι τὴν λείαν αὐτῶν.

Ὁ πολεμικὸς τυφὼν ἀκάθεκτος δὲν ἀνακόπτεται οὐδαμοῦ καὶ ὁπουδήποτε διέλθῃ σαρώνῃ κυριολεκτικῶς πᾶν τὸ ἐπιπροσθοῦν. Ἐσαρώθη ἡ Πολωνία μετὰ τῶν ὁμόρων Ἐπαρχιῶν ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς, χωρὶς οὐδὲν ν' ἀφεθῇ ὄρθιον, μὴ ἐξαιρουμένων οὐδὲ τῶν ἱερωτέρων ἢ ἱστορικωτέρων ἱδρυμάτων, καὶ ἡ γαλλικὴ ζώνη ἀπὸ τῶν Ἐλβετικῶν συνόρων μέχρι τῆς Β. Θαλάσσης ἀποτελεῖ φρικαλέον θέαμα ἐρημώσεως καὶ καταστροφῆς, διότι πόλεις ἀρχαιόταται καὶ ἱστορικώταται καὶ ἱερὰ μνημεῖα ἠγιασμένα ὑπὸ τῆς εὐλαβείας τῶν αἰώνων καὶ τετιμημένα ὑπὸ τῆς πολιᾶς ἱστορίας, ὅλα κατεκρημνίσθησαν εἰς ἔδαφος καὶ μετεβλήθησαν εἰς κονιορτόν, τὸ δὲ ἔδαφος ἀνεσκάφη εἰς βάθος πολλῶν μέτρων καὶ εἰς ἔκτασιν χιλιομέτρων καὶ μυριαμέτρων.

Εἰς τὰ ἀπέραντα δὲ ταῦτα πολεμικὰ μέτωπα ἐκτείνονται καὶ ἀπέραντα νεκροταφεῖα, ἐφ' ὧν, πρὸς εἰρωνείαν τοῦ χριστιανισμοῦ ἐγείρεται δάσος ἀπέραντον σταυρῶν παρ' ἑκατέρου τῶν ἐμπολέμων. Τὸ σύμβολον τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης, τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῆς ἐθελοθυσίας ὑπὲρ τῆς προόδου, τῆς εὐημερίας καὶ τῆς σωτηρίας τῆς ἀνθρωπότητος, σκέπει τοὺς τάφους ἑκατομμυρίων νεκρῶν, ἐν ἀλληλοσπαραγμῷ, μακρὰν πάσης ὑψηλῆς καὶ εὐγενοῦς ἰδέας.

Κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν παρεβιάσθησαν καὶ παραβιάζονται πάντα τὰ διεθνῆ νόμιμα καὶ πᾶσα ἀρχὴ ἡμερώσεως καὶ φιλανθρωπίας.

Οὐδεμία γίνεται διάκρισις τρόπων καὶ μέσων καταστροφῆς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδεμία διάκρισις γένους καὶ ἡλικίας τῶν ἀνθρώπων.

Σφάζονται, σπαράσσονται, ἀνατινάσσονται, πνίγονται, καταποντίζονται, γέροντες, γυναῖκες, παρθένοι, παῖδες, κορασίδες, νήπια καὶ ἔμβρυα ἔτι ἐν τῇ κοιλίᾳ τῶν μητέρων αὐτῶν.

Οἱ πειραταὶ ἄλλοτε τῆς Βαρβαρίας, τῆς Κιλικίας καὶ τῆς Σινικῆς ἐπεδείκνυον σεβασμὸν πρὸς τινα νόμιμα καὶ αἰσθήματα οἴκτου πρὸς τὰ θύματα αὐτῶν, ἐνῷ οἱ σύγχρονοι πολεμισταὶ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης οὐδὲν ἐπιδεικνύουν αἴσθημα ἀνθρωπισμοῦ.

Ὅταν παρέλθῃ ἡ ἐλαύνουσα τὸν πεπολιτισμένον εὐρωπαϊκὸν κόσμον παραφορὰ τῆς μανίας καὶ τῆς παραφροσύνης καὶ δυνηθῶσι νὰ ἀναμετρήσωσι τὸ ἀνυπολόγιστον μέγεθος τῆς καταστροφῆς καὶ τὴν ἀνατροπὴν καὶ παραβίασιν παντὸς ἀνθρωπίνου καὶ θείου νόμου, θὰ καταληφθῶσιν ὑπὸ φρίκης καὶ βαθυτάτης αἰσχύνης· ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως, συντελεῖται μετ' ἀδιαπτώτου ὁρμῆς καὶ μανίας ἡ καταστροφὴ καὶ ὁ ἄγριος πόλεμος πάντων κατὰ πάντων.

Εἰς τὰ φρικαλέα ταῦτα δεινὰ προστίθεται ἡ κατάπνιξις τῆς ἐλευθερίας αὐτῆς τοῦ λόγου καὶ τῆς συνειδήσεως ὑπὸ τὸ πρόσχημα λογοκρισίας πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων καὶ ἀσφάλειαν τῆς χώρας κατὰ τῶν πολεμίων.

Καὶ ὅπως εἰς τὸν ἔνοπλον πόλεμον εἴδομεν παραβιασθέντας πάντας τοὺς ἀνθρωπίνους καὶ θείους νόμους, οὕτω καὶ ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ κοινωνίᾳ ἀσκεῖται ἡ εἰδεχθεστέρα καταπίεσις καὶ κατάπνιξις τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου καὶ τῆς συνειδήσεως τῶν πολιτῶν.

Εὐνόητος καὶ εὔλογος εἶνε ὁ περιορισμὸς τῆς εἰδησεολογίας τοῦ τύπου, ἵνα μὴ ἀκουσίως καταγγέλλωνται πρὸς τὸν ἐχθρὸν εἰδήσεις, ἐξ ὧν δύναται οὗτος νὰ προξενήσῃ δεινὰ κατὰ τῆς χώρας, ἢ νὰ ματαιώσῃ τὰ πολεμικὰ σχέδια τῶν ἀντιπάλων του.

Πῶς ὅμως δικαιολογεῖται ἡ ἀπαγόρευσις τῆς δημοσιεύσεως σκέψεων καὶ γνωμῶν καὶ κρίσεων εἴτε περὶ τῆς ἐσωτερικῆς εἴτε περὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς ἐμπολέμου χώρας ἢ καὶ ἐπίκρισις τῆς πολιτείας τῶν ἐμπολέμων κυβερνήσεων;

Καταντᾷ δὲ ἀφόρητος ἡ λογοκρισία ὅταν ἀξιοῖ νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν κριτικὴν τῆς πολιτικῆς ξένων χωρῶν ἐμπολέμων ἢ οὐδετέρων, καταντᾷ δὲ ὥστε νὰ ἀξιοῖ ὅπως καθορίζῃ αὐτὴ τὰς κρίσεις καὶ σκέψεις τοῦ Τύπου περὶ τῆς πολιτείας προσώπων πολιτικῶν ἢ ἄλλων δημοσίων ἀνδρῶν ἐν χώραις ξέναις εἴτε ἐμπολέμοις εἴτε οὐδετέραις.

Ἐπειδὴ ὅμως αἱ ἄκραι αὗται ὑπερβασίαι τῆς λογοκρισίας δὲν εἶνε γενικαί, συμβαίνουσαι κατὰ τόπους μόνον καὶ ἀσκούμεναι ὑπὸ ἐνίων μόνον δημοσίων προσώπων, πρέπει ν' ἀποδίδωνται οὐχὶ εἰς τὴν γενικὴν ἀρχὴν τῆς λογοκρισίας, ἥτις καθιεροῦται ἐκ προνοίας, ἀλλ' εἰς τὴν περιωρισμένην καὶ στενὴν ἀντίληψιν τῆς ἐξουσιοδοτήσεως τούτων.

Ἡ ἀπολυταρχία καὶ ὁ δεσποτισμὸς ἀπεδείχθησαν περισσῶς ἤδη ὑπὸ τῆς ἱστορίας ὅτι εἶνε τὰ χείριστα πολιτεύματα, ὁδηγοῦντα χώρας καὶ λαοὺς εἰς τὴν καταστροφὴν ἢ προκαλοῦντα τὰς αἱματηροτάτας ἐπαναστάσεις.

Ἡ φωτεινὴ ἐλευθερία τοῦ λόγου καὶ τῆς συνειδήσεως, ἡ ἐλευθέρα συζήτησις καὶ κρίσις τῶν τῆς πολιτείας, ὡς καὶ ἐν παντὶ πεδίῳ πνευματικῷ καὶ ἠθικῷ, παρέχουσι τὸ θεῖον φῶς τῆς ἀληθείας, ὑπὸ τῆς ὁποίας καθοδηγούμενοι οἱ λαοὶ χωροῦσι καὶ διὰ τῶν θαλασσῶν καὶ διὰ τῶν ἐρήμων σταθερῶς πρὸς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας.

Ἡ φωτοσβεστικὴ λογοκρισία ἀποτελεῖ ἓν τῶν εἰδεχθεστέρων χαρακτηριστικῶν τοῦ παρόντος πολέμου, εὐτυχεῖς δὲ καὶ μακάριοι οἱ λαοὶ ὅσοι δὲν ὑφίστανται μετὰ τῶν μεγάλων συμφορῶν εἰς ὑπάρξεις καὶ πλοῦτον, καὶ τὴν τόσον στενὴν καὶ εἰδεχθῆ καταπίεσιν τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου καὶ τῆς συνειδήσεως, διότι ἐν μέσῳ τοῦ ζοφεροῦ περιβάλλοντος καὶ τοῦ ὀρυμαγδοῦ τοῦ ἀπαισίου πολέμου δὲν ἀπέβαλον καὶ τὸ εὐεργετικὸν καὶ σωτήριον φῶς τῆς ἐλευθερίας ταύτης.

Η ΟΙΚΟΝΟΜ. ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΗΣ Ι. ΜΟΝΗΣ ΚΥΚΚΟΥ

Ἡ Ἱ. Μονὴ Κύκκου ἐξέδωκε λεπτομερεῖς καὶ συνοπτικοὺς ἰσολογισμοὺς τὸ πρῶτον διὰ τὸ λογιστικὸν κατ' αὐτὴν ἔτος 1909—10 καὶ 1910—1911 εἰς ἓν τεῦχος καὶ ὕστερον διὰ τὸ 1911—12. Μετὰ τοῦτο δὲν περιῆλθεν μέχρι τοῦδε εἰς γνῶσιν ἡμῶν ἄλλο τεῦχος εἰμὴ τὸ ἄρτι ἐνδοθὲν οὗτινος ἐμνησάμεθα ἐν προηγηθέντι φύλλῳ καὶ διαλαμβάνει τοῦτο ἰσολογισμὸν τοῦ λογιστικοῦ ἔτους 1914—15 καὶ ἐν τέλει προϋπολογισμὸν δαπανῶν καὶ προσόδων διὰ τὸ ἔτος 1915—16.

Τὸ λογιστικὸν τῆς Μονῆς ταύτης ἔτος ἄρχεται τῇ 1 Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τῇ 31 Αὐγούστου τοῦ ἐπιόντος πολιτικοῦ ἔτους, καὶ τοῦτο ὀρθῶς ἀπό τε ἐκκλησιαστικῆς καὶ γεωργικῆς ἀπόψεως.

Ὡς εἴδομεν ἀνωτέρω, ἐν τῇ σειρᾷ τῆς δημοσιεύσεως ἐτησίων ἰσολογισμῶν ὑπάρχουσι κενὰ τὰ ἔτη 1912—1913 καὶ 1913—14.

Ὑπωσδήποτε οἱ δημοσιευθέντες ἤδη ἐτήσιοι ἰσολογισμοὶ εἶνε ἀξιόλογοι διὰ τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὴν λεπτομέρειαν αὐτῶν, καὶ μάλιστα οἱ τῶν δύο πρώτων ἐτῶν 1909—10 καὶ 1910—11 τῶν ὁποίων καὶ παρέσχομεν ἀνάλυσίν τινα ἐν καιρῷ.

Ἡ δημοσίευσις ἐτησίων ἰσολογισμῶν καὶ προϋπολογισμῶν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Ι. Μονῆς ἀποτελεῖ ἀναγνώρισιν ὑπὸ τῆς Ἱ. Ἀδελφότητος τοῦ δημοσίου χαρακτῆρος τοῦ εὐαγοῦς ἱδρύματος καὶ τοῦ καθήκοντος λογοδοσίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας, καὶ τοῦτο τιμᾷ τὴν Ἱ. Ἀδελφότητα. Ἀλλὰ καὶ τὸ Κοινὸν ἔχει καθῆκον καὶ συμφέρον νὰ παρακολουθῇ καὶ ἐξελέγχῃ πᾶσαν διαχείρισιν δημοσίαν καὶ δὴ τὴν τῶν εὐγενῶν παρ' ἡμῖν ἱδρυμάτων, ἅτινα εἶνε προωρισμένα νὰ ἐξυπηρετῶσιν ὑψηλὰς πνευματικὰς καὶ ἠθικὰς ἀνάγκας τοῦ ἱ. κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ. Ἄνευ τοῦ ἱεροῦ καὶ ὑψηλοῦ τούτου σκοποῦ οὐδένα λόγον ὑπάρξεως θὰ εἶχον αἱ Ἱ. Μοναί, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο εὐαγὲς ἵδρυμα, καὶ ἡ ἐπίμονος παρεκτροπὴ ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς των ταύτης θὰ ἐπέβαλλε τὴν κατάργησιν καὶ τὴν διάλυσιν αὐτῶν.

Ἀπὸ καθήκοντος πρός τε τὸ εὐαγὲς ἵδρυμα τὴν Ἱ. Μονὴν Κύκκου καὶ τὸ χριστεπώνυμον κοινὸν τῆς Νήσου, ἐπιχειροῦμεν ἀνάλυσίν τινα τῶν δημοσιευθέντων ἐτησίων ἰσολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν, ἵνα συναγάγωμεν τὰ δυνατὰ τῆς διαχειρίσεως στοιχεῖα καὶ δείξωμεν κατὰ πόσον τὸ εὐαγὲς τοῦτο ἵδρυμα ἐκληροῖ ἢ τείνει νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἱερὰν ἀποστολήν του.

Ἡ Ἱ. Μονὴ Κύκκου καὶ ὡς θρησκευτικὸν ἵδρυμα εἶνε ἓν τῶν σημαντικωτάτων ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ὀρθοδόξῳ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀποτελούντων τὴν Ἱ. Ἀδελφότητα Πατέρων μετὰ τὰς ἐν τῷ Ἁγ. Ὄρει Ἱ. Μονάς, καὶ ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομικῆς ὀφείλει νὰ τείνῃ ὅπως ἀποβῇ σπουδαῖον οἰκονομικὸν στήριγμα τῆς Κυπρ. Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἀρχιεπισκοπή, ὡς εἴδομεν ἄλλοτε ἔχει ἀπολογισμὸν διὰ τὸ ἔτος 1915 τὸν ἑξῆς:

1) Ἐνοίκια	£ 1872
2) Κανονικὰ παλ. ἐτῶν	» 187
3) Κανονικὰ νέων ἐτῶν	» 519
4) Ἄδειαι γάμων καὶ διαζύγια	» 240
5) Ἔκτακτα διάφορα	» 48
Ἐν ὅλῳ	£ 2866

Ἡ δὲ Ἱ. Μονὴ Κύκκου παρέχει ἀπολογισμὸν προσόδων κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος τὸν ἑξῆς:

Κεντρικὴ Μονὴ	£ 1458
Ἅγ. Προκόπιος	» 1915
Ξηροπόταμος	» 961
Γενικαὶ πρόσοδοι	» 2989
ἤτοι σύνολον	£ 7350

Ἐκ τῆς ἁπλῆς ταύτης παραθέσεως γίνεται κατάδηλον πόσον ἰσχυρότερος παράγων οἰκονομικὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τυγχάνει ἡ Ἱ. Μονὴ Κύκκου κατὰ πολὺ ὑπερέχουσα ἐν τούτῳ τὸ ἀνώτατον ἐν τῇ Νήσῳ ἐκκλησιαστικὸν ἵδρυμα, τὴν Ἀρχιεπισκοπήν, δι' ὃ καὶ συντονώτερον πρέπει νὰ ἐπισπᾶται τοῦ Κοινοῦ τὸ διάφορον, ἡ δὲ Ἱ. Ἀδελφότης ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ ὀφείλει νὰ ἀναγνωρίζῃ καὶ τὰς μεγάλας εὐθύνας αὐτῆς πρὸς τὴν Ἁγ. Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ καθόλου, ἰδίᾳ δὲ πρὸς τὴν κατὰ μέρος Κυπριακὴν Ἐκκλησίαν, ἧς τυγχάνει σπουδαιότατος παράγων οἰκονομικὸς καὶ ἐκκλησιαστικός.

Ταῦτα πάντα ἔχοντες ὑπ' ὄψει ἐθεωρήσαμεν καθῆκον ἡμῶν δημοσιογραφικὸν νὰ προκαλέσωμεν τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀρθοδόξου Κοινοῦ ἐπὶ τὴν οἰκονομικὴν ἐν πρώτοις διαχείρισιν τῆς Ἱ. Μονῆς Κύκκου, δι' ὅσων στοιχείων παρέχουσιν ἡμῖν οἱ δημοσιευθέντες ἐτήσιοι ἰσολογισμοί.

Ἡ διαχείρισις τῆς ὅλης κτηματικῆς περιουσίας εἶνε διττή, ἡ μὲν ἐκμισθοῦται εἰς Ἀδελφοὺς σχεδὸν πάντοτε τῆς Μονῆς, ἡ δὲ διακρίνεται εἰς Τμήματα αὐτοσυντήρητα, καὶ τοιαῦτα εἶνε ἡ Κεντρικὴ Μονὴ ἐπὶ τοῦ ὁμωνύμου ὄρους Κύκκου τῆς Ἐπαρχίας Πάφου, τὸ μετόχιον «Ξηροπόταμος» ἐν τῷ ὑποδιαμερίσματι Μόρφου τῆς Ἐπαρχίας Λευκωσίας καὶ τὸ τοῦ Ἁγ. Προκοπίου μικρὸν ἔξωθι τῆς πόλεως Λευκωσίας.

Ἡ ὅλη οἰκονομικὴ διαχείρισις κατὰ ταῦτα διακρίνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ δημοσιεύονται χεχωρισμένοι πίνακες ἰσολογισμῶν δι' ἕκαστον αὐτοσυντήρητον Τμῆμα καὶ εἰς γενικὸς ἰσολογισμὸς ὡς ἀνακεφαλαίωσις, καὶ τοῦτον παραθέτομεν ὧδε:

Ἀνακεφαλαίωσις ἰσολογισμοῦ διὰ τὸ λογιστ. ἔτος 1914—1915.

Πρόσοδοι

Κεντρικὴ Μονὴ	£ 1485
Ἅγ. Προκόπιος	» 1915
Ξηροπόταμος	» 961
Γενικαὶ πρόσοδοι	» 2989
Σύνολον	£ 7350

Δαπάναι

Κεντρικὴ Μονὴ	£ 1661
Ἅγ. Προκόπιος	» 1722
Ξηροπόταμος	» 1244
Γενικαὶ δαπάναι	» 2501
Ἐν ὅλῳ	£ 7128

Διὰ τὸ ὑπὸ ἐκιθεώρησιν ἄρα λογιστικὸν ἔτος προκύπτει περίσσευμα £222. Ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἀνακεφαλαιώσει τὰ κεφάλαια, Γενικαὶ πρόσοδοι καὶ Γενικαὶ δαπάναι ἀναλυόμενα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Γενικαὶ πρόσοδοι.

Ἐνοίκια Μετοχίων	£ 878
Καταστήματα ἐν Λευκωσίᾳ	» 775
Δάνεια	» 447
Χαρούπια Πέγειας	» 302
Ἐνοίκια χωραφίων Πέγειας	» 169
Ἐνοίκια Μύλων Πάφου	» 124
	£ 2695
Πώλησις ἀκινήτων	» 79
Ἐπαρχία Λάρνακος	» 43
» Κυρηνείας	» 33
» Λεμεσοῦ	» 32
Διαμέρισμα Μεσαορίας	» 16
Κατάστημα Κτήματος	» 5
	£ 2903

Γενικαὶ δαπάναι.

Μισθοὶ ἀδελφῶν καὶ δοκίμων	£ 425
Τόκοι	» 551
Ἐπιδιορθώσεις Μετοχίων καὶ καταστημάτων Λευκωσίας	» 340
Φόροι Κυβερνητικοὶ	» 256
Παιδεία ἐν Κύπρῳ	» 250
Συνδρομὴ εἰς Σχολὴν Χάλκης καὶ ὑποτροφία δοκίμων ἐν ἐξωτερ. σχολαῖς	» 200
Φιλανθρωπικοὶ σκοποὶ	» 90
Ἀμάξαγώγια καὶ ὁδοιπορικὰ ἐποπτείας τῆς ἐν Κύπρῳ κτημοσύνης	» 82
Συλλογὴ χαρουπίων Πέγειας καὶ ἐμβολιασμὸς χαρουποδένδρων	» 75
Ἰατροὶ καὶ φάρμακα	» 49
Ἐπιδιορθώσεις ὁδῶν καὶ δενδροφυτεία	» 44
Ἐκκλησιαστικὰ ἄμφια καὶ διάφορα ἔπιπλα	» 40
Ἐφημερίδες, περιοδικά, τηλεγραφ. καὶ γραφικὴ ὕλη	» 36
Ὑποδήματα καὶ φορέματα προσωπικοῦ	» 33
Ἡγουμενείου Κύκκου καὶ Μετοχίου	» 19
Ἀγορὰ κτημάτων	» 7
Διάφορα	» 4
	£ 2501

Ἔχομεν πλεόνασμα εἰς ἐξίωσιν £402 τὸ ὁποῖον ἐλαττοῦται εἰς £222 ἕνεκεν ἐλλείμματος τοῦ Ξηροποτάμου.

Τὸ περίσσευμα τοῦτο θὰ ἦτο μηδαμινὸν καὶ ἡ διοχείρισις θὰ ἐθεωρεῖτο δικαίως ἐλαττωματικὴ ἂν μὴ ὑπῆρχον δαπάναι φιλανθρωπικαὶ αἵτινες εἶνε αἱ ἑξῆς:

Παιδεία ἐν Κύπρῳ	£ 250
Σχολὴ Χάλκης καὶ ὑποτροφία ἐν ἐξωτερ. σχολαῖς	» 200
Φιλανθρωπικοὶ σκοποὶ	» 90
	£ 540
Καθαρὸν περίσσευμα	» 222
ὁλικὸν περίσσευμα	£ 762

Ἀλλὰ καὶ οὕτω, ἀντὶ περισσεύματος προκύπτει ἔλλειμμα, διότι ἂν ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ ὅλου τοῦ περισσεύματος £762 τὸ εἰς τὰς προσόδους καταχωρισθὲν δάνειον ἐκ £447, τότε τὸ περίσσευμα τοῦτο ἐλαττοῦται εἰς £315, καὶ ἐκ τοῦ τελευταίου τούτου ποσοῦ θὰ πληρωθῶσιν αἱ χορηγίαι εἰς τὴν παιδείαν, εἰς ὑποτροφίας καὶ εἰς φιλανθρωπίαν συμποσούμεναι εἰς £540, ἤτοι προκύπτει πραγματικὸν ἔλλειμμα £225.

Ἂν ἠδυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῶν δαπανῶν διὰ τοὺς ἐπισκέπτας καὶ τοὺς ξενιζομένους ἑκάστοτε ἐν τῇ Μονῇ καὶ τῶν εἰσφορῶν τούτων, αἵτινες δὲν προέρχονται ἀπὸ τῶν κτημάτων τῆς Μονῆς, φοβούμεθα ὅτι τὸ ἔλλειμα θὰ προκύψῃ μεγαλείτερον διότι εἶνε βέβαιον ὅτι οἱ ἐπισκέπται καὶ οἱ ξενιζόμενοι, πληρώνουσιν ὑπὸ μορφὴν εἰσφορῶν πλειότερα ἢ ὅσα δαπανᾷ δι' αὐτοὺς ἡ Μονή.

Ἐὰν δὲ ἀναλογισθῶμεν ὅτι τὸ ἔτος 1914—15 ὑπῆρξε διὰ τὴν γεωργίαν εὐτυχέστατον χάρις εἰς τὰς ὑψηλὰς τιμὰς πάντων τῶν γεωργικῶν προϊόντων—ὧν πάντως θὰ ἐπωφελήθη καὶ ἡ διαχείρισις τῆς Ἱ. Μονῆς—θὰ συναγάγωμεν πολὺ θλιβερὰ συμπεράσματα περὶ τῆς οἰκονομ. διαχειρίσεως τῆς Μονῆς ταύτης, ἥτις καὶ ἐν τῷ παρελθόντι δὲν ἔσχε πραγματικὰ περισσεύματα.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἄξιον πολλῆς προσοχῆς, ἀξίζει ν' ἀπασχολήσῃ ἡμᾶς καὶ τὸ Κοινὸν περισσότερον.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ

Ἐν τῇ ἐγκρίτῳ ἀττικῇ «Πολιτικῇ Ἐπιθεωρήσει» ὁ κ. Κ. Σπυρίδης, τοῦ Στατιστικοῦ Γραφείου, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, ἐδημοσίευσεν ἄρθρον περὶ τοῦ ζητήματος τῆς μεταναστεύσεως λίαν ἐμβριθὲς καὶ διδακτικόν, δι' ὃ καὶ ἀναδημοσιεύομεν τοῦτο παρὰ πόδας:—

Μετανάστευσις! Ζήτημα φλέγον ἀφ' ἑτοῦ ἀνέθορεν, ὡς ἡ βιβλικὴ βάτος τοῦ Μωϋσέως, μὲ λάμψεις ἀπαισίας, μὲ ἀποχρώσεις λαμπράς, μὲ φλόγα καίουσαν, ὑφ' ἣν ὅμως εὐεργετικῶς ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνισμὸς ἐθερμάνθη.

Μετανάστευσις, νόμος τῆς φύσεως ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ὡς ἡ βαρύτης ἡ ἕλξις, ὁ μαγνητισμός, ὁρμέμφυτον ἀλάνθαστον ἐν τῇ αἰωνίᾳ βιοπάλῃ, κακὸν οὐχὶ ἀμιγὲς καλοῦ, καλὸν τὸ ὁποῖον ὡς ἐκ συνθήματος, οὐδεὶς τολμᾷ νὰ ἐγκωμιάσῃ, φαινόμενον τέλος ὡς αἱ πλήμμυραι, οἱ τυφῶνες, οἱ σεισμοί, ἐφ' ὧν ὁ ἄνθρωπος οὐδεμίαν ἐπίδρασιν δύναται νὰ ἐξασκήσῃ.

Εἶνε συναφὲς μὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν εὐάριθμος φυλὴ τῶν μερῶν τῆς Θεσσαλίας ἐγκατέλειπε τὴν κοιτίδα της πρὸς τὴν Πελοπόνησον, ἐπλήρου βαθμιαίως τὸ Ἀρχιπέλαγος διεχέετο ἀνὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Μ. Ἀσίας καὶ ἐδημιούργει τέλος ἐν Σικελίᾳ καὶ ἀνὰ τὰ Ἰταλικὰ παράλια τὴν Μεγάλην ὀνομασθεῖσαν Ἑλλάδα.

Λανθάνει, πλειότερον ἢ παρὰ πάσῃ ἄλλῃ φυλῇ, ἐν τῇ Ἑλληνικῇ διοψυᾷ.

Δὲν συνδέεται τόσον, ὅπως ἀλλαχοῦ, μὲ λοιμοὺς, μὲ διωγμοὺς μὲ καταδυναστεύσεις. Εἶναι μία αὐθόρμητος ἐκδήλωσις φύσεως ἀνησύχου, χαρακτῆρος ὀρεγομένου τὸ ἄγνωστον, ἐχθροῦ τῆς μονοτονίας, ἐκκινοῦντος μίαν πρωΐαν πρὸς ἀναζήτησιν τύχης, πρὸς πλουτισμόν, πρὸς θεραπείαν ἀδήλου ψυχικῆς βασάνου.

Τίς Ἕλλην ὑπῆρξέ ποτε διάφορος; Αἱ σκηναὶ τῶν προγόνων δὲν κρατοῦσιν αὐτὸν ἐπὶ γενεὰς αἰχμάλωτον.

Ἡ πατρὶς τῷ φαίνεται γλυκυτέρα ἐν τῇ ξένῃ. Ἡ ψυχή του εἶναι ψυχὴ ναύτου μὲ θέατρον τὸ ἄπειρον ἀλλὰ καὶ μὲ πόθον ἐπιστροφῆς εἰς τὸν οἶκον.

Ἰδοὺ ὁ Ἕλλην οἷος ἀνέκαθεν ὑπῆρξεν. Μὴ τὸν παραγνωρίζετε! Μὴ ζητῆτε νὰ στερεβλώνητε τὰ ὑραῖα ἐν-

στικτά του. Αὐτὰ εἶνε ἡ δύναμίς του, αὐτὰ τὸ μεγαλεῖόν του, αὐτὰ ἡ ἀντανάκλασις τοῦ πνεύματος τοῦ μέλλοντος, ἴσως καὶ διὰ νέαν φορὰν νὰ καταυγάσῃ τὸν κόσμον.

Καὶ ἐντούτοις τὸ μεταναστευτικὸν ρεῦμα δὲν ἔπαυσεν ἀσχολοῦν τὰς ἐθνικάς μας φροντίδας. Αἱ ἀνέκαθεν ἀποδημητικαὶ τάσεις τοῦ Ἕλληνος λησμονοῦνται ἐνώπιον τῆς ἀθρόας καὶ συστηματικῆς ἐξόδου.

Ἡ ὑπερβολικὴ εἰκὼν τοῦ *J. B. Say*, παρομοιάζοντος τὴν μετανάστευσιν 10,000 πολιτῶν ἐτησίως μὲ τὴν ἀπώλειαν ἰσαρίθμου στρατιᾶς καταβροχθιζομένης κατ' ἔτος, μὲ ὁπλισμὸν καὶ ἐφόδια, κατὰ τὴν διέλευσιν τῶν συνόρων, ἡ ἐμβιασμένη αὕτη, λέγω, εἰκὼν πλειστάκις θορυβεῖ τὸ πνεῦμα μας ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν ἀπεράντων ὑπερωκεανείων.

Πρὸ τῆς τελευταίας πολεμικῆς ἐποποιΐας μας ἡ ἀνησυχία αὕτη ἐλάμβανεν ἐνίοτε μορφὴν ἐθνικῆς ἀγωνίας. Τὶς ἐκ τῶν ἀποδημησάντων τούτων βιοπαλαιστῶν θὰ ἐπέστρεφε πότε, ἐὰν αἰφνηδίως ἡ Πατρὶς τὸν ἐκάλει;

Ἡ Ἑλλὰς ὑφίστατο οὕτω μίαν ἧττα καθημερινῶς. Πρὶν ἡ σάλπιγξ τοῦ πολέμου ἠχήσῃ, ὁ στρατός μας θὰ εἶχε δεκατευθῆ διὰ τῆς μεταναστεύσεως.

Τὴν αὐστηρὰν αὐτὴν λογικὴν τὰ γεγονότα, ὅπως συνήθως, ἦλθον νὰ διαψεύσουν. Δὲν εἶχον ποσῶς χαθῆ διὰ τὸ ἔθνος, οἱ εἰς τὴν Ἀμερικὴν ζητήσαντες τύχην Ἕλληνες.

Πλεῖστοι ἐκ τῶν στρατευομένων ἦλθον καὶ ἐπολέμησαν, ἐὰν δὲ ὁ ἀγὼν δὲν ἐπηρεάζετο ἀρχικῶς ἀπὸ τὴν θλιβερὰν ἀνάμνησιν τοῦ 1897, θὰ προσήρχοντο σχεδὸν ἅπαντες ἄνευ διστάγμοῦ καὶ ἀργοπορίας.

Γενικῶς τὴν προσέλευσιν ἡ μὴ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιστράτων ἐξαρτῶ κυρίως ἐκ τοῦ σοβαροῦ ἢ μὴ ἑκάστης ἐπιστρατεύσεως, καὶ ἐκ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἔθνους ὅλου, πρὸς ἐκείνους οἵτινες ἀναλαμβάνουσι τὴν εὐθύνην ἑνὸς τοιούτου πανελληνίου συναγερμοῦ.

Μία πρόσκλησις τῆς μητρὸς Ἑλλάδος γενομένη ὑπὸ συνθήκας, οἷαι λ. χ. ἡ τοῦ 1912—13, οὐδέποτε θ' ἀφήσῃ ἀδιάφορον οὐδὲν ἐκ τῶν ἐνιαυτῇ ξένῃ τέκνων της.

Ἰδοὺ ἡ πεποίθησίς μου, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐν τῷ νέῳ κόσμῳ σήμερον πολυαρίθμους Ἕλληνας στρατευσίμους.

Ὅσον διὰ τὸ ἀπώτερον ἐθνικόν μας μέλλον, ὅσον διὰ τὸν κίνδυνον τῆς βαθμιαίας ἀριθμητικῆς ἐξαντλήσεως ἐκ τῆς ἀμερικανοποιήσεως τῶν τέκνων τῶν μεταναστῶν, ἐκ τῆς διαδοχικῆς ἀποψιλώσεως τῶν εὐάνδρων Ἑλληνικῶν χωρίων, ὅσον ἀφορᾷ ἐν ἑνὶ λόγῳ τὴν στρατιωτικὴν ἡμῶν πρὸ τοῦ ἐχθροῦ μειονότητα ἐκ τῆς διηνεκοῦς αὐτῆς, κατὰ τὴν κοινὴν ἔκφρασιν, «ἐθνικῆς αἱμορραγίας», τὴν καθησυχαστικὴν ἀπάντησιν ἔδωκε πρὸ πολλοῦ ἡ στατιστικὴ καὶ ἡ εἰδικὴ ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων Ἐπιστήμη.

Ἐὰν τῷ ὄντι εἶνε ἀληθὲς ὅτι μία ἀθρόα ἐν βραχεῖ διαστήματι ἐπιτελεσθεῖσα μετανάστευσις δύναται νὰ ταράξῃ ἀριθμητικῶς πρὸς στιγμὴν τὴν κοινωνικὴν ἰσορροπίαν μιᾶς χώρας (οὐχὶ ὅμως ὡς εἴδομεν καὶ τοὺς στρατολογικοὺς αὐτῆς πίνακας) δὲν εἶνε παντάπασιν ἀκριβὲς ὅτι ἐν τῇ περιόδῳ ὁλοκλήρου γενεᾶς ὁ πληθυσμὸς καὶ μὲ οἱανδήποτε μετανάστευσιν, ἐλαττοῦται.

Τοὐναντίον!

Διάσημοι συγγραφεῖς, ὡς οἱ *Rosher*, *Boedlker*, *Leroy Beaulieu* οὐ μόνον δὲν θεωροῦσι τὴν μετανάστευσιν ὡς διακανονιστικὴν τοῦ πληθυσμοῦ, ἀλλὰ τοὐναντίον ὡς πτερνιστῆρα πρὸς εὐρυτέραν αὐτοῦ αὔξησιν. Οὕτως ἐν Ἱσπανίᾳ, ἧς ὁ πληθυσμὸς ἠραιώθη ἀπὸ τοῦ 16ου αἰῶνος, αἱ βόρειαι ἀκριβῶς ἐπαρχίαι (Βισκαΐα Καταλονία) κ.λ.π. ὁπόθεν κυρίως ἡ μετανάστευσις διετήρησε καὶ ηὔξησεν σὺν τῷ χρόνῳ τὸν πληθυσμόν των καὶ τὴν εὐημερίαν των. Ἐν Γαλλίᾳ, ἧς ὁ πληθυσμὸς μένει σχεδὸν στάσιμος, τὸ διαμέρισμα τῆς Νορμανδίας, τὸ ἀγνοοῦν τὴν μετανάστευσιν, παρουσιάζει ἀριθμητικὴν ἐλάττωσιν, ἐνῷ τοὐναντίον, ὁ ἀρειὸς πληθυσμὸς τῆς ἀνατολικῆς καὶ μεσημβρινῆς πλευρᾶς, ὅστις καὶ μεταναστεύει, ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπιδείκνυῃ πλεόνασμα γεννήσεων. Τὸ παράδειγμα τῆς Ἀγγλίας εἶνε ἔτι πειστικώτερον.

Ἡ μικρὰ νῆσος τῆς Σκωτίας Σκάϊ ἠριθμεῖ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 18ου αἰῶνος 11 χιλ. κατοίκους. Περὶ τὸ 1755 ὀκτὼ χιλ. ἐξ αὐτῶν μεταναστεύουσι, καὶ ἐντούτοις ἐν διαστήματι μιᾶς γενεᾶς, ὁ ὑπολειφθεὶς ἐκεῖνος μικροσκοπικὸς πληθυσμὸς εἶχε φθάσει καὶ ὑπερβῇ τὸν ἀρχικὸν ἀριθμὸν τῶν 11 χιλιάδων.

Ἀπὸ τοῦ 1841—1851 μεταναστεύουν ἐξ Ἀγγλίας καὶ Ἰρλανδίας 1 1)2 ἑκατομμύριον κατοίκων, διὰ τοῦ πλεονάσματος ὅμως τῶν γεννήσεων ὁ πληθυσμὸς αὐξάνει μόλα ταῦτα κατὰ 3 %.

Ἔρχεται ἀκολούθως ἡ δευτέρα δεκαετία (1851—1861) καθ' ἣν ἡ μετανάστευσις φθάνει τὰ 2 1)2 ἑκατομμύρια, καὶ ὅμως, ἐναντίον τῆς προηγηθείσης μεταναστεύσεως, ἐναντίον τῆς ἐξόδου τῶν νέων αὐτῶν 2 1)2 ἑκατομμυρίων, ὁ πληθυσμὸς ηὔξησε κατὰ 5 1)2 %.

Ἐν γένει ἡ ἐπίσημος στατιστικὴ ἀποδεικνύει ὅτι παντοῦ ὅπου ἡ μετανάστευσις εἶνε ἐντατική, αἱ γεννήσεις παρουσιάζουν ὡς πρὸς τοὺς θανάτους μέγα πλεόνασμα.

Μὴ εἶναι, ἀρά γε, θὰ ἔλεγέ τις, τὸ πλεόνασμα τοῦτο ἀφορμὴ πρὸς μετανάστευσιν; Οὐδεὶς δύναται σοβαρῶς νὰ τὸ ἰσχυρισθῇ, ἀφοῦ οὐδέποτε ἡ ἐπίδρασις αὕτη θὰ ἠδύνατο νὰ ἦναι τόσον αἰφνιδία καὶ ἄμεσος. Δύναται τοὐναντίον νὰ τεθῇ ὡς ἄξίωμα ὅτι ἡ μετανάστευσις ὑποβοηθεῖ τὸν ταχύτερον πολλαπλασιασμὸν τοῦ γένους.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι ὑπὸ τὸ κράτος τῆς μεγάλης μεταναστεύσεως ἀπὸ τοῦ 1847—1853, ὁ ἀριθμὸς τῶν γάμων ἐν Ἀγγλίᾳ ηὔξησεν αἰφνιδίως. Κατὰ τὸ 1847—1849 ὁ μέσος των ὅρος ἦτο 130 χιλιάδες ἐτησίως, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων 560 χιλιάδες.

Τὸ ἔτος 1852 ἀναγράφει 157 χιλ. γάμων καὶ 624 χιλ. γεννήσεις, αὐτὸ δὲ καὶ μόνον τὸ πρῶτον ἐξάμηνον τοῦ 1853 γεννήσεις 320 χιλ.

Ἰδοὺ πῶς ὁ παγκοσμίου αὐθεντίας *Roecher* ἀναλύει ψυχολογικῶς τὴν τοιαύτην ἐπὶ τῆς ἀναπαραγωγῆς ἐπίδρασιν.

«Πᾶσα, λέγει, σχετικὴ αὔξησις τοῦ ποσοῦ τροφῶν (εἴτε προέρχεται αὕτη ἐξ ἀφθονωτέρας παραγωγῆς, εἴτε ἐκ περιορισμοῦ ἀναγκῶν τοῦ ἐργάτου) ἔχει ὡς ἄμεσον ἐπακολούθημα αὔξησιν πληθυσμοῦ. Ἐξ ἄλλου εἶνε ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἁπλῶς ἡ γενικὴ πεποίθησις περὶ ἀφθονωτέρας ὑπάρξεως τροφῶν ἐξασκεῖ τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς ἐπιρροήν, οἵαν καὶ ἡ πραγματοποιηθεῖσα ἀφθονία.

Ἐὰν λ. χ. ἐν καιρῷ σοβαρᾶς μεταναστεύσεως, χιλιάδες ἐργατῶν φρονοῦν ὅτι οὐ μόνον οἱ μεταναστεύοντες εὑρίσκονται εἰς καλλιτέραν ἢ πρότερον θέσιν, ἀλλ' ὅτι συγχρόνως καὶ αὐτῶν παραμενόντων ἡ κατάστασις θὰ βελτιωθῇ, ἡ ἁπλῆ αὕτη ἐλπὶς ἀρκεῖ νὰ προκαλέσῃ εἰς μέγαν ἀριθμὸν γάμους καὶ γεννήσεις, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον, ἄνευ τῆς ἐλπίδος ταύτης δὲν θὰ συνέβαινεν.»

Ἐν ἄλλοις λόγοις, ὡς τὸ διετύπωσεν ὁ *Leroy Beaulieu*, ἡ τάσις πρὸς αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ ἔχει ὡς μέτρον, οὐ μόνον τοὺς πραγματικοὺς πόρους τῶν ἐργατῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰδέαν, ἣν αὐτοὶ οὗτοι περὶ τῶν πόρων των ἔχουν σχηματίσει. Ἡ ἐλπὶς δηλαδὴ ἔχει μὲ τὴν πραγματοποίησίν της τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα.

Ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν ἄμυνα, διότι αὐτὴν ἠθέλησα πρῶτον νὰ ἴδω, δὲν δύναται οὔτε ἐν τῷ παρόντι οὔτε ἐν τῷ ἀπωτέρῳ μέλλοντι νὰ ἀπηρεασθῇ σοβαρῶς ἐκ τῆς μεταναστεύσεως.

Οἱ παρομοιάζοντες αὐτὴν μὲ τὴν ἀποψίλωσιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Γαλλίας, οἱ σχετίζοντες τοὺς ἐκ τῆς μεταναστεύσεως φόβους μας μὲ τὰς ἀνησυχίας τοῦ εὐγενοῦς ἐκείνου ἔθνους, συγχέουν δύο πράγματα ἐντελῶς διάφορα.

Ἐκεῖ στασιμότητα πληθυσμοῦ ἄνευ μεταναστεύσεως.

Παρ' ἡμῖν μετανάστευσιν ἀφ' ἑνός, αὔξησιν ὅμως γεννήσεων ἀφ' ἑτέρου.

(ἀκολουθεῖ.)

ΕΥΟΙΩΝΟΙ ΝΥΞΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΕΙΡΗΝΗΣ

Η ΜΟΝΗ ΟΔΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ

Οὐεστμίνστερ 11)22 Μαΐου.

Εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων τὴν ἑσπέραν ταύτην ὁ Σὶρ Ἔδ. Γκρέϋ ἀπέλυσε διάγγελμα θάρρους καὶ ἐλπίδος πρὸς τοὺς Συμμάχους.

Μεμφόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Πόσομπυ καὶ τοῦ κ. Ράμσαϋ Μακδόναλδ ὅτι προσκολλᾶται εἰς τὴν διπλωματικὴν ἐθιμοταξίαν, ἐνῷ ἠδύνατο νὰ ἐπιλάβηται διαπραγματεύσεων περὶ εἰρήνης, ὁ Σὶρ Ἔδ. Γκρέϋ ἀπήντησε μετ' ἀσυνήθους δυνάμεως καὶ ζωηρότητος. Ἠρώτησε διατί εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ ἐχθροῦ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιτραπῇ ὅπως ὁμιλήσῃ δι' ἑαυτὴν ἐν καιρῷ πολέμου, διέσχισεν εἰς ράκη τὸ ἀσθενὲς ὑλικὸν τῆς τελευταίας συνεντεύξεως τοῦ Γερμανοῦ Καγκελλαρίου, καὶ ἐπεβεβαίωσεν, ἐν μέσῳ ἐπευφημιῶν τῆς Βουλῆς, ὅτι πρῶτον καθῆκον τῆς διπλωματίας τώρα εἶνε νὰ διατηρῇ τὴν ἀλληλεγγύην μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ νὰ παρέχῃ τὴν μεγίστην ὡς οἷόν τε ὑποστήριξιν εἰς τὰ στρατιωτικὰ καὶ ναυτικὰ μέτρα, ἅτινα λαμβάνονται ἀπὸ κοινοῦ.

Ἡ Βουλὴ ἦτο ὑπομενητική, ἀλλὰ καὶ ψυχρὰ καὶ σιωπηλή, ὅτε ὁ κ. Πόσομπυ ἀνέπτυσσε τὴν ἔκκλησίν του ὑπὲρ διαπραγματεύσεων περὶ εἰρήνης. Ἰσχυρίσθη ὅτι ἂν ἀφηροῦντο τὰ διπλωματικὰ προοχήματα, δὲν ὑπάρχει οὐσιώδης διαφορὰ μεταξὺ Γερμανοῦ Ἀρχικαγκελλαρίου καὶ τοῦ Βρετταγοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, ἥτις θὰ ἐδικαιολόγει τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ πολέμου. Αὐτός τε καὶ ὁ κ. Ράμσαϋ Μακδόναλδ ὑπηνίχθησαν ὅτι αἱ χεῖρες τῆς Βρετ. Κυβερνήσεως ἦσαν δεσμευμέναι τρόπον τινὰ ὑπό τινων ὑποχρεώσεων ἃς ἀνελάβομεν πρὸς τοὺς Συμμάχους μας.

Ὁ Σὶρ Ἔδ. Γκρέϋ, ὅστις ὡμίλησεν ἄνευ προπαρασκευῆς—σπανία πεῖρα δι' αὐτὸν—καὶ ἐν μέσῳ σταθεροῦ θορύβου ἐπιδοκιμαστικῶν ἐπευφημιῶν ταχέως ἀπεκρούσε τὰς ὑποβολὰς ταύτας. Ὑπέμνησε τὴν Βουλὴν ὅτι οἱ Σύμμαχοι ἐδεσμεύθησαν οὐχὶ ὅπως προτείνωσιν οἱουδήποτε ὅρους εἰρήνης εἰμὴ ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἐκ συμφώνου· ὅτι ἀπεκλείετο οἱαδήποτε χωριστὴ συζήτησις περὶ ἰδιαιτέρων ὅρων εἰρήνης.

Ὡς πρὸς τὰς αἰτίας τοῦ πολέμου, εἰς ἃς ὁ Γερμανὸς Καγκελλάριος ἐπανῆλθε κατὰ τὴν τελευταίαν συνέντευξίν του, ὁ Σὶρ Ἔδ. Γκρέϋ ἐπέμεινε πάλιν ὅτι ὁ πόλεμος ἠδύνατο ν' ἀποφευχθῇ ἐὰν ἡ πρότασίς του περὶ συνδιασκέψεως ἐγίνετο δεκτή. Δὲν ἐγένετο δεκτή, ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχε θέλησις ἀγαθή, ἡ ἀπρτυχία δὲν εἶνε ἰδική μας. Δὲν ἠδύνατο νὰ συμφωνήσῃ ὅτι ἡ συνέντευξις ἢ ὁ λόγος τοῦ Γερμανοῦ Καγκελλαρίου κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ἔδειξε διάθεσιν πρὸς εἰρήνην, οἷα ἀπεδόθη εἰς αὐτόν. Τὸ μόνον νέον σημεῖον ἐν τῇ νέᾳ συνεντεύξει εἶνε ἡ δήλωσις περὶ τῆς πολεμικῆς στάσεως τῆς Βρετταν. Κυβερνήσεως· κατὰ τὸν χρόνον τῆς Βοσνιακῆς δυσχερείας, καὶ ὅτι ἦτο πρώτης τάξεως ψεῦδος προμηθευθὲν πιθανῶς παρὰ τοῦ συνήθους Γερμανικοῦ ἐργαστηρίου.

Ἡ Βουλὴ ἐγέλασε καὶ ἐπευφήμησεν ἐπὶ τῷ ἀμέσῳ τούτῳ κτυπήματι. Ὁ Σὶρ Ἔδ. Γκρέϋ προέβη νὰ εἴπῃ ὅτι ἀνέγνωσε τὴν συνέντευξιν νοοῦσαν ὅτι ἐκεῖνοι οἵτινες δὲν ἤθελον νὰ δεχθῶσι τοὺς Γερμανικοὺς ὅρους ἦσαν ὑ πεύθυνοι εἴπερ τις καὶ ἄλλος διὰ τὴν παράτασιν τοῦ πολέμου, ὅτι ἡ Κυβέρνησις λέγει πρὸς τὸν λαὸν ὅτι ἐκέρδησε τὸν πόλεμον, καὶ ὅτι οἱ Σύμμαχοι ἐνικήθησαν. Οἱ Σύμμαχοι ὅμως δὲν ἐνικήθησαν, καὶ τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν εἰρήνην θὰ ἦτο ὅταν ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ ἤρχιζε ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ γεγονὸς τοῦτο. Πρὸς τὸ τέλος τοῦ λόγου ἐπῆλθεν ὡραῖον ἐγκώμιον πρὸς τὴν ἀνδρείαν τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ ἐν Βερτιών, ὅστις ἔσωζε τὴν Γαλλίαν καὶ τοὺς Συμμάχους αὐτῆς. Ἦτο αὕτη, ἠρώτησε, στιγμὴ δι' ἡμᾶς νὰ πράξωμεν ὁ,τιδήποτε ἄλλο εἰμὴ νὰ συγκεντρώσωμεν εἰς τὴν ἔκφρασιν τῆς ἀποφάσεώς μας ὅπως πυράσχωμεν τὴν πληρεστάτην βοήθειαν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ μας πρὸς τοὺς Συμμάχους τούτους.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΚΑΓΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Βρετταν. στρατοκρατία.

Ἐκ τῶν «Ταϊμς» τῆς 20)2 Ἰουνίου.

Ὁ λόγος τοῦ Γερμανοῦ Καγκελλαρίου, περὶ οὗ ἠσχολήθη ὁ Σὶρ Ἔ. Γκρέϋ φαίνεται εἰς τὸ ἑπόμενον τηλεγράφημα:

Ἀμστελλόδαμον 10)23 Μαΐου.

Ἡ ἀπάντησις τοῦ Γερμανοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Καγκελλαρίου εἰς τὴν ἄρτι γενομένην δήλωσιν ὑπὸ τοῦ Σὶρ Ἔδ. Γκρέϋ πρὸς τὸν κ. *Ed. Price Bell* τῆς ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος «Ἡ μ ε ρ ή σ ι α Ν έ ᾳ» τοῦ Σικάγου περὶ τῶν ἀξιώσεων τῶν Συμμάχων, ἐξεδόθη ὑπὸ μορφὴν συνεντεύξεως πρὸς τὸν Ἀμερικανὸν δημοσιογράφον κ. *Karl Von Wiegand*, ὅστις ἐτηλεγράφησε τὴν ἑπομένην ἔκθεσιν πρὸς τὸν «Κόσμον» τῆς Ν. Ὑόρκης»:—

«Ὁ Αὐτοκρατορικὸς Καγκελλάριος παρετήρησεν ὅτιἡ Μ.Βρεττανία ἤρχισε νὰ ἐννοῇ ὅτι ὁ Γερμανικὸς λαὸς δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ συντριβῇ ἢ καταστραφῇ. Ὁ Σὶρ Ἔδ. Γκρέϋ ἐδήλωσεν ὅτι οἱ Βρεττανοὶ πολιτικοὶ οὐδέποτε ἐπεθύμησαν ὅπως συντρίψωσι καὶ καταστρέψωσι τὴν Γερμανίαν. Ἐκπλήσσεται ὅτι ὁ Σὶρ Ἔδ. Γκρέϋ ἐξακολουθεῖ ἔτι νὰ ποιῆται διάκρισιν μεταξὺ Πρωσσίας καὶ τῆς λοιπῆς Γερμανίας καί φρονεῖ ὅτι ἡ ἀξιοθαύμαστος ἡρωϊκὴ ἑνότης ὁλοκλήρου τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ πρὸς ἄμυναν ὑπὲρ τῶν ἑστιῶν των ἔδει νὰ ἔχῃ ἀνοίξει τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ κυρίου τούτου.

Ὡς πρὸς τὴν στρατοκρατίαν (*militarism*) δὲν εἶνε ἡ Γερμανία, εἶπεν ἀλλ' ἡ Μ. Βρεττανία ἥτις ἐπεδίωξε πολιτικὴν στρατοκρατίας ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φασόδᾳ, ἐν τῷ Βοερικῷ πολέμῳ καὶ ἐν Ἀλτζεζίρᾳ. Κατὰ τὴν Βοσνιακὴν κρίσιν ἡ Γερμανία ἀπέτρεψε τὸν πόλεμον. Ἡ Μ. Βρεττανία ἔδειξεν ἐν Πετρουπόλει δυσαρέσκειαν ἐπὶ τούτῳ.

Ὁ Σὶρ Ἔδ. Γκρέϋ διεκήρυξε τὴν πίστιν ὅτι ἡ Βρεττανικὴ δημοσία γνώμη θὰ ἐπεδοκίμαζε πόλεμον ὑπὸ τῆς Μ. Βρεττανίας παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ρωσίας. Εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ἀγαδίρ ἡ Γερμανία ἦτο ἐν ἀκμῇ νὰ διευθετήσῃ τὰς διαφορὰς μετὰ τῆς Γαλλίας διὰ διαπραγματεύσεων, ὅτε ἡ Μ. Βρεττανία μετὰ τὸν λόγον τοῦ Λόϋδ Τζῶρτζ ἐπροξένησε τὸν κίνδυνον τοῦ πολέμου.

Εἰς τὴν δήλωσιν τοῦ Σὶρ Ἔδ. Γκρέϋ ὅτι ὁ Καγκελλάριος ἐγνώριζεν ὅτι ἡ Μ. Βρεττανία οὐδέποτε ἔτρεφε κακὰς προθέσεις κατὰ τῆς Γερμανίας, ἀπήντησεν διὰ τῆς λέξεως.

«*Einkreisupgs politik*» (πολιτικὴ συγκαλύψεως).

Ὁ Αὐτοκρατορικὸς Καγκελλάριος ἐξηκολούθησεν. —Ἡ συναίνεσις περὶ οὐδετερότητος, ἣν ἐπρότεινε εἰς τὸν Λόρδον Χωλδαίν θὰ ἐξησφάλιζε τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης καὶ ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἀπεποιήθη ὑ Μ. Βρεττανία.

Εἶπα τῇ 19 Αὐγούστου 1915 ὅτι ἡ φράσις τῆς προτάσεώς μου πρὸς τὸ Ράϊχσταγ ἔχει οὕτως :— Ἡ Μ. Βρεττανία θὰ τηρήσῃ τὴν εὐεργετικὴν ταύτην οὐδετερότητα καὶ ἂν ὁ πόλεμος ἐπεβάλλετο ὑπ' ἀνάγκης εἰς τὴν Γερμανίαν· Παρακαλῶ, σημειώσατε τὴν λέξιν ἀ ν ά γ κ η. Ἡ παρατήρησις τοῦ Σὶρ Ἔδ. Γκρέϋ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο εἶνε ἀντίθετος πρὸς τὰ γεγόνότα.

Θίγων τὴν δήλωσιν τοῦ Σὶρ Ἔδ. Γκρέϋ ὅτι ἡ Γερμανία ἠδύνατο ν' ἀποφύγῃ τὸν πόλεμον ἐὰν παρεδέχετο τὴν πρότασιν τῆς Μ. Βρεττανίας περὶ συνδιασκέψεως, ὁ Καγκελλάριος εἶπεν: «Πῶς ἠδύνατο ἡ Γερμανία νὰ ἀποδεχθῇ πρότασιν ἐνώπιον τῶν ἐκτεταμένων μέτρων κινητοποιήσεως τῆς Ρωσίας; Ἐὰν μετὰ διαπραγματεύσεις δύο ἢ τριῶν ἑβδομάδων, ἐνῷ ἡ Ρωσία ἐξηκολούθει σωρεύουσα στρατεύματα εἰς τὰ σύνορά μας, ἡ συνδιάσκεψις ἀπετύγχανεν, ἡ Μ.Βρεττανία τότε θὰ ἐπροφύλαττεν ἡμᾶς ἀπὸ εἰσβολῆς ρωσικῆς, καὶ θὰ ὑπεστήριζεν ἡμᾶς μετὰ τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Στόλου της; Αὐτὸς ὁ Σὶρ Ἔδ. Γκρέϋ ἀνεγνώρισε κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1914 ὅτι ἡ ἀντιπρότασίς μου περὶ ἀπ' εὐθείας συζητήσεως μεταξὺ Βιέννης καὶ Πετρουπόλεως ἐφαίνετο μᾶλλον ἐπιτυχής. Ἡ συζήτησις αὕτη ἔβαινε καλῶς, ὅτε ἡ Ρωσία δι' αἰφνιδίας κινητοποιήσεως ὁλοκλήρου τοῦ στρατοῦ αὐτῆς κατέστησε τὸν πόλεμον ἀναπόδραστον.

Συνῳδὰ τῇ ἐκθέσει τοῦ Βέλγου πρέσβεως ἐν Πετρουπόλει, τὸ Ρωσικὸν κόμμα ὑπερίσχυσεν ὅτε ἐβεβαιώθη περὶ τῆς βοηθείας τῆς Μ. Βρεττανίας. Τῇ 3 Αὐγούστου, 1914 ὁ Σὶρ Ἔ. Γκρέϋ εἶπεν ὅτι ἡ Μ. Βρεττανία δ'ν θὰ ἐπέφερε περισσότερον μετέχουσα τοῦ πολέμου ἢ ἂν ἀπείχετο τούτου, καὶ ἀνέφερθη εἰς τὰ μεγάλα καὶ ζωτικὰ συμφέροντα τῆς Μ. Βρεττανίας ὡς πρὸς τὸ Βέλγιον.

Ἡ Μ. Βρεττανία ἤρξατο τοῦ πολέμου οὐχὶ διὰ τὸ Βέλγιον, ἀλλὰ χάριν ἑαυτῆς.

Ὁ Καγκελλάριος προέβη νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ κ. Ἄσκουϊθ εἶχε δηλώσει ὅτι ἡΜ. Βρεττανία καὶ ἡ Γαλλία ἦσαν ὑποχρεωμέναι νὰ ἑνωθῶσιν ἐν τῷ πολέμῳ οὕτως ὥστε ἡ Γερμανία νὰ μὴ καταλάβῃ δεσπόζουσαν θέσιν καὶ προσέθηκε τὸ σχόλιον:—Εἶνε ἡ ἀκμὴ τῆς στρατοκρατίας νὰ μετέχῃ πολέμου κατ' ἄλλης χώρας ἵνα ἐμποδίσῃ αὐτὴν τοῦ νὰ γένηται ἰσχυρά.»

Περὶ τοῦ μέλλοντος, ὁ Καγκελλάριος παρετήρησεν ὅτι ἐπεθύμει διαρκῆ εἰρήνην. Ἐξηκολούθησε δέ:—Δὶς δημοσίᾳ ἐδήλωσα φανερὰ ὅτι ἡ Γερμανία εἶνε ἑτοίμη νὰ διαπραγματευθῇ ἐπὶ βάσεως ἥτις θὰ ἐπροστάτευεν αὐτὴν ἐναντίον μελλουσῶν ἐπιθέσεων διὰ συνοσπισμοῦ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης ἐν Εὐρώπῃ. Γνωρίζετε τὴν ἀπάντησιν τοῦ προέδρου Πουαγκαρέ.

Μόνον ὅταν οἱ πολιτικοὶ λάβωσι τὴν πολεμικὴν κατάστασιν ὡς δεικνύει αὐτὴν πᾶς πολεμικὸς χάρτης, καὶ ὅταν ἐπιθυμήσωσιν ἐντίμως νὰ συζητήσωσι προτάσεις εἰρήνης κατὰ τρόπον πρακτικὸν θὰ προσεγγίσωμεν τὴν εἰρήνην. Ὅστις δὲν εἶνε παρεσκευασμένος πρὸς τοῦτο, αὐτὸς θὰ φέρῃ τὴν εὐθύνην. Ἐὰν ἡ Εὐρώπη ἐξακολουθήσῃ νὰ αἱματοκυλίηται, ἀποκρούω πᾶσαν εὐθύνην.

Ρέουτερ.

ΣΑΠΩΝΕΣ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΚΑΙ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν καταναλωτῶν σαπώνων τοῦ μεγάλου ἐργοστασίου τῶν κ. κ. **Χαριλάου καὶ Κανελλοπούλλου** ὅτι ἀπό τινος πολλὰ ἐργοστάσια ἤρχισαν νὰ κατασκευάζουν σάπωνας ὁμοίους κατὰ τὸν χρωματισμὸν καὶ τὸν τύπον πρὸς τοὺς σάπωνας τοῦ εἰρημένου ἐργοστασίου καὶ νὰ προσφέρουν τοὺς σάπωνάς των εἰς τὴν κατανάλωσιν, διανεμόμενοι ὅτι τὸ προϊόν των εἶνε παρόμοιον ὅθεν πρὸς τὸ τῶν **Χαριλάου καὶ Κανελλοπούλλου.**

Ταῦτα πάντα λεγόμενα καὶ γραφόμενα πρὸς ἐξαπάτησιν βεβαίως τῶν ἁπλοϊκωτέρων φέρομεν εἰς γνῶσιν τῆς ἀξιοτίμου πελατείας μας, ἥτις ἀντελήφθη ἤδη καὶ γνωρίζει ἀπὸ πολλοῦ ὅτι οἱ σάπωνες **Χαριλάου καὶ Κανελλοπούλλου** εἶνε καὶ θὰ παραμείνουν ἀ ν α ν τ ι κ α τ ά σ τ α τ ο ι καὶ ἀ σ υ ν α γ ώ ν ι σ τ ο ι λόγῳ τῆς ἐξαιρέτου αὐτῶν ποιότητος, ἐφιστῶμεν δὲ τὴν προσοχὴν τῶν πελατῶν μας, ὅπως ζητοῦν πάντοτε ἐπὶ τοῦ σάπωνος **Χαριλάου καὶ Κανελλοπούλλου** τὴν μάρκαν τοῦ ἐργοστασίου (φέρουσαν τὸν Τ ρ ι π τ ό λ ε μ ο ν καὶ τὰ γράμματα ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΙΟΤΗΣ ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς ἑκάστης πλακὸς ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλης τὸ ὄνομα ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΚΑΙ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ) ἵνα οἱ πελάται εἶνε βέβαιοι ὅτι ἀγοράζουν πράγματι τὸ σαποῦνι **Χαριλάου καὶ Κανελλοπούλλου.**

Ὁ Γενικὸς πράκτωρ ἐν Κύπρῳ

2—5 Ν. Π. ΛΑΝΙΤΗΣ

Eau minérale naturelle

CONTREXÉVILLE

SOURCE DU PAVILLON

la seule décrétée d'intérêt public

(Décret du Gouvernement Français du 4 Août 1860).

Eau de Régime et classique

A JEUN ET AUX REPAS

GOUTTE, GRAVELLES, DIABÈTE

ARTHRITISME, RHUMATISME

EN VENTE PARTOUT

ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΥΔΑΤΑ ΤΟΥ **CONTREXEVILLE** εἶναι τὰ μόνα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἀνεγνωρισμένα ὡς θεραπευτικὰ διὰ τὴν **ψαμμίασιν, ἀρθριτισμούς, διαβήτην, ἀσθενείας τοῦ ἥπατος καὶ στομάχου.**

Καὶ

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Ἡ δημιουργηθεῖσα κρίσιμος ἐν Ἑλλάδι κατάστασις ἀποτελεῖ νέαν πικρὰν δοκιμασίαν τῆς φιλοπατρίας καὶ τῆς νοημοσύνης τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ σύμπαντος διὰ τὴν στενοτάτην καὶ ἄρρηκτον ἐθνικὴν ἀλληλεγγύην.

Οὐχὶ τὸ πρῶτον δοκιμάζεται οὕτω τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον. Τῷ 1847 ὑπεβλήθη εἰς ὁμοίαν δοκιμασίαν τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος καὶ ὁ Βασιλεὺς αὐτοῦ, πρὸς ἱκανοποίησιν Ἰουδαίου τινὸς Πατσιφίκου.

Εἰς βαρυτέραν καὶ πικροτέραν ὑπεβλήθη πάλιν δοκιμασίαν Ἔθνος καὶ Βασιλεὺς τῷ 1854 διὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον, καὶ ἀμφοτέρας τὰς δοκιμασίας ἐκείνας ὑπέμειναν Ἔθνος καὶ Βασιλεὺς μετὰ μαρτυρικῆς ἐγκαρτερήσεως καὶ πατριωτικῆς ἀξιοπρεπείας.

Τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικὸν καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον καὶ τότε ἐπιέσθησαν καὶ ὑπέστησαν ὑπερόγκους ζημίας καὶ καταστροφάς, ἡ Ἑλληνικὴ ὅμως φιλοπατρία ἀντεμετώπισεν αὐτὰς μετ' ἀξιοθαυμάστου αὐταπαρνήσεως καὶ ἐθελοθυσίας. Στάσεις καὶ διχόνοιαι ὑπῆρχον τότε ὀξύτεραι καὶ δεινότεραι, ἀλλὰ κατεστάλησαν καὶ κατεσιγάσθησαν ὑπὸ τῆς βαθυτάτης συναισθήσεως τῆς ἐθνικῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας.

Ὁμονοοῦντες καὶ ἡνωμένοι οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες, συνεπινευοῦντων καὶ τῶν δούλων ἀδελφῶν, ἀντεμετώπισαν τὰς περιστάσεις καὶ ἀπηλλάγησαν ἐντίμως τῶν δοκιμασιῶν.

Κατὰ τὴν παροῦσαν δοκιμασίαν δὲν εἶνε δυνατὸν οὐδ' ἐπιτρέπεται ἄλλη πολιτεία, καὶ μάλιστα μετὰ ἑξήκοντα ὅλα ἔτη ἐλευθέρου βίου πολιτικοῦ καὶ ἐθνικοῦ καὶ μετὰ δύο προσφάτους ἐνδόξους πολέμους.

Ἂς κοπάσῃ πᾶς σάλος κομματικός, ἂς γεφυρωθῇ πᾶν χάσμα διχονοίας καὶ ἀντιθέσεως, ἂς κατασταλῇ πᾶσα προσωπικὴ ἀντίθεσις καὶ φιλοδοξία. Τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδίας τῶν Πανελλήνων ἂς κυριαρχῇ προπαντὸς σήμερον τὸ αἴσθημα τῆς ἐθνικῆς τιμῆς καὶ ἡ ἄμυνα τῆς ἐλευθερίας τοῦ Ἑλλην. Βασιλείου.

Μίαν καὶ μόνην ψῆφον πρέπει νὰ φέρωσιν οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες προσερχόμενοι εἰς τὰς κάλπας, τὰς ὁποίας δὲν ἔστησε τὸ Ἑλλην. σύνταγμα ἀλλ' ἡ ἐξωτερικὴ ἐπιβολή, τὴν ψῆφον ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς ἐλευθερίας.

Ἂς διακηρυχθῇ εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον καὶ τὸ τρίτον ἤδη ἂς ἀναγράψῃ ἡ ἱστορία ὅτι ἡ νέα Ἑλλὰς γνησία κληρονόμος τῆς ἀθανάτου Ἑλλάδος τῆς ἀρχαιότητος καὶ τοῦ Μεσαίωνος παραμένει πιστὴ εἰς τὰς μεγάλας, ὑψηλὰς καὶ εὐγενεῖς παραδόσεις, αἵτινες καὶ τὸν Ἑλληνισμὸν ἐδόξασαν καὶ περιέσωσαν μέχρι σήμερον καὶ τὴν ἄλλην ἀνθρωπότητα καθωδήγησαν ἐν τῇ φωτεινῇ ὁδῷ τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἀπὸ τῶν ἔξωθεν σταθεισῶν καλπῶν ἂς ἀναπηδήσῃ πάνοπλος καὶ γιγαντιαία ἡ πλήρης συναισθησις τῆς ἐθνικῆς τιμῆς καὶ ἡ ἀκράδαντος ἀπόφασις ὅπως τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ζήσῃ ἐλεύθερον καὶ μόνον ἐλεύθερον ἵνα ἐπιτελέσῃ καὶ πάλιν τὸν ἔξωθεν λαχόντα αὐτῷ εὐγενῆ καὶ ὑψηλὸν κλῆρον.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΑΙ ΣΧΟΛΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ-ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ

Ἡ π. Κυριακὴ ἐγένετο ἡμέρα κατ' ἐξοχὴν πνευματικῆς πανηγύρεως διὰ τὴν ἀπό τινων ἐτῶν καθιερωθεῖσαν παρ' ἡμῖν Σχολικὴν ἑορτὴν ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων ἐν τοῖς Σχολείοις, ἐτέλεσαν δὲ τὴν ἑορτὴν ταύτην τὴν πρωΐαν μὲν ἀπὸ τῆς 10 μέχρι τῆς μεσημβρίας τὸ Διδασκαλεῖον τῶν θηλέων μετὰ τοῦ πλήρους Παρθεναγωγείου, τὴν δείλην δὲ ἀπὸ τῆς ὅ μέχρι τῆς 7. 40' τὸ Παγκύπριον Διδασκαλεῖον καὶ τὸ Γυμνάσιον.

Μὴ δυνηθέντες νὰ παραστῶμεν εἰς τὴν τοῦ Παρθεναγωγείου ἑορτήν, δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ μεταδώσωμεν εἰς τὸ φιλόμουσον Κοινόν, τὰ κατ' αὐτὴν εἰρημένα καὶ πεπραγμένα ἐξ ἀμέσου ἀντιλήψεως, δι' ὃ καὶ ἀφίεμεν νὰ ἐκτεθῶσι ταῦτα παρ' ἄλλων αὐτηκόων καὶ αὐτοπτῶν.

Αἱ σχολικαὶ αὗται ἑορταὶ δὲν εἶνε νεωτερισμός τις σχολικὸς ἀλλ' ἐπέκτασις τούτων καὶ εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα ἐκ τῶν διαπρεπεστάτων ἐν τῷ Ἑλληνισμῷ Παιδευτηρίων τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς ἐν Σμύρνῃ.

Ἐκτενὲς καὶ πλούσιον ἐγένετο τὸ πρόγραμμα τῆς ἑορτῆς τοῦ Παγκυπρίου Διδακτηρίου πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἐπιδείξεως, δι' ἃς ἔδει νὰ διατεθῇ ὁλόκληρος ἡμέρα ἀντὶ τοῦ βραχυτάτου χρόνου ἀπὸ τῆς δης μεταμεσημβρινῆς ὥρας.

Πλῆθος παρέστη ἱκανὸν, ἐκ τῶν περιέργων μᾶλλον ἢ ἐκ τῶν μετὰ γνώσεως καὶ διαφέροντος δυναμένων νὰ παρακολουθήσωσι τοιαύτην ἑορτὴν διότι ἀτυχῶς οἱονεὶ κατὰ σύστημα ἀπέχονται τούτων οἱ ἐπιστήμονες καὶ ἄλλοι μεμορφωμένοι παλαιτεροι τε καὶ νεώτεροι, οἵτινες εἶχον καθήκον ἐν τοῖς πρώτοις νὰ παρίστανται καὶ ἐνθαρρύνωσι τὴν παιδευτικὴν καὶ πνευματικὴν κίνησιν παρ' ἡμῖν.

Ἡ ἔλλειψις αἰθούσης, δυναμένης νὰ περιλάβῃ ἀνέτως πολὺν κόσμον, εἶνε βεβαίως μία δικαιολογία τῆς αὐστηματικῆς ταύτης ἀπουσίας καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἀρθῇ αὕτη μετὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν νέων Ἐκπαιδευτικῶν κατασταημάτων ἡμῶν.

Ἡ λογοδοσία.

Μετὰ τὴν νενομισμένην δέησιν γενομένην ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Καθηγουμένου Κύκκου, τοῦ Προέδρου τῶν Σχολείων Μ. Ἀρχιεπισκόπου διατελοῦντος εἰς ποιμανιορικὴν περιοδειαν, τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ ἐλλόγ. Γυμνασιάρχης ἵνα λογοδοτήσῃ περὶ τῶν πεπραγμένων κατὰ τὸ σχολικὸν τοῦτο ἔτος.

Θέμα τοῦ λόγου του ἔλαβε κυρίως τὴν ἐπίδρασιν τοῦ σχολείου ἐπὶ τὸ ἦθος καὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν μαθητῶν ὡς καὶ τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς πολιτείας, ἰσχυριζόμενος ὅτι ἐλάχιστα δύναται τὸ σχολεῖον νὰ κατορθώσῃ ἄνευ τῆς διηνεκοῦς καὶ ἀκμαίου βοηθείας καὶ συμπράξεως τῆς πολιτείας καὶ τῆς οἰκογενείας καὶ αὐτῆς τῆς κοινωνίας.

Ὠκτιρε μὲν τὴν ἀνίατον παρ' ἡμῖν βραδύτητα περὶ τὴν ἔναρξιν τῶν μαθημάτων ἐν τῷ Ἐκπαιδευτηρίῳ τούτῳ, ἕνεκα τῆς βραδείας προσελεύσεως τῶν μαθητῶν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ σχολ. ἔτους, ἥτις ὅμως αἰτίαν ἔχει τὰς ἰδιαιτέρας συνθήκας, καθ' ἃς τὰ 2/3 τῶν μαθητῶν προέρχονται ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ ἴδια τῶν χωρίων, δι' οὓς καὶ ὁ ἐν Ἑλλάδι Παιδ. Νόμος ἐπιτρέπει παράτασιν προθεσμίας.

Δεδικαιολογημένη ἐγένετο ἡ πικρὰ παρατήρησις τοῦ κ. Γυμνασιάρχου διὰ τὴν ἀδικαιολόγητον καὶ ἀσύγγνωστόν ἀδιαφορίαν καὶ ἀμέλειαν τῶν πλείστων γονέων καὶ κηδεμόνων, ὅπως παρακολουθῶσι τὴν φοίτησιν καὶ πρόοδον τῶν οἰκείων μαθητῶν, καὶ τοῦτο ἐπανειλημμένως καὶ ἐπιμόνως προσκαλούμενοι ὑπὸ τοῦ Γυμνασιαρχείου.

Ἐτόνισε καὶ ἐξῆρεν ὁ κ. Γυμνασιάρχης ὅτι καὶ ἄλλοι τῶν προκατόχων του, τὴν ἀπαραίτητον ὅλη καὶ ἐπιτακτικὴν σύστασιν οἰκοτροφείου ὡς ἄριστα ὠργανωμένου διὰ μαθητὰς ὧν τὰ δύο τρίτα προέρχονται ἐκ τῶν χωρίων καὶ ἰδιατελοῦσι μακρὰν πάσης οἰκογενειακῆς προστασίας καὶ μερίμνης, διαμένουσι δὲ οἱ πλεῖστοι τούτων εἰς οἰκήματα ἀνθυγιεινὰ καὶ ὅλως ἀπρόσφορα.

Μετὰ τὴν ἐπὶ τῆς Γυμνασιαρχίας τοῦ κ. Ἀμάντου σύστασιν μαθητικῆς βιβλιοθήκης ἐν τῷ Π. Γυμνασίῳ κατὰ τὸ σχολικὸν τοῦτο ἔτος ἱδρύθη καὶ σύλλογος μαθητικὸς, κατὰ σύστημα ἐπικρατοῦν εἰς Ἀμερικανικὰς Σχολάς, ὅστις διῳκεῖτο ὑπὸ μαθητῶν ἐκλεγόντων τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ τὸν πρόεδρον αὐτοῦ, ὅστις ἐγένετο ὁ ἄριστος μαθητὴς καὶ ἤδη τελειόφοιτος κ. Χρ. Π Χριστόπουλος.

Ἐν τῷ συλλόγῳ 20άκις συνεδριάσαντι ἐγένοντο διαλέξεις ὑπὸ καθηγητῶν καὶ μαθητῶν ἐπὶ διαφόρων θεμάτων καὶ ἐφάνη ἀποδίδων καρποὺς ἀγαθοὺς τὸ νεοσύστατον τοῦτο μαθητικὸν σῶμα.

Πολλὰ ὀρθὰ καὶ ὑγιεῖ εἶπεν ὁ Ἐλλογ. Γυμνασιάρχης περὶ μορφώσεως καὶ ἀγωγῆς, περὶ πειθαρχίας καὶ συμπεριφορᾶς τῶν μαθητῶν, οὐχ ἧττον ἐν πολλοῖς τὰ πράγματα δὲν ἐγένοντο σύμφωνα πρὸς τὰ λεγόμενα, καὶ εἰς τοῦτο θὰ προσπαθήσωμεν, χάριν τῶν ἡμετέρων Ἐκπαιδευτηρίων νὰ ἐπιστήσωμεν καὶ δημοσίᾳ τὴν προσοχὴν τῶν ὑπευθύνων ἐν πρώτοις καὶ τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας ἡμῶν.

Τὸν ὡραῖον λόγον του κατέστρεψεν ὁ κ. Γυμνασιάρχης προσαγορεύσας τοὺς τελειοφοίτους τοῦ Διδασκαλείου πρῶτον ὑψηλὰς καὶ καλὰς ὑποθήκας ἀπευθύνας αὐτοῖς διὰ τὸ ἀκανθῶδες ἀλλ' εὐγενὲς στάδιον αὐτῶν, καὶ πρὸς τοὺς τελειοφοίτους τοῦ κλασσικοῦ Γυμνασίου ὕστερον ὑποδείξας τὸ εὐρὺ καὶ ὑψηλὸν στάδιον εἰς ὃ κέκληνται νὰ διανύσωσιν ἐπ' ἀγαθῷ μᾶλλιστα τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πατρίδος καθόλου.

Τὸν ὡραῖον λόγον, μεστὸν ἐξαρσεῶς καὶ τὰ μᾶλλιστα διδακτικῶν ἀληθειῶν τὸ ἀκροατήριον ὅλον κατεχειροκρότησεν.

Χορὸς μαθητῶν ἔπειτα ἔψαλε τὸν Ὕμνον εἰς τὸ Π. Γυμνάσιον ποιηθέντα μὲν ὑπὸ τοῦ καλλίστου παρ' ἡμῖν ποιητοῦ κ. Ι Περδίου, μελοποιηθέντα δὲ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ὠδικῆς κ. Κλ. Ἀρτεμίδου.

Κατὰ τὴν Γυμνασιαρχίαν τοῦ κ. Ἀμάντου τὸ πρῶτον εἰσήχθη παρ' ἡμῖν τὸ ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ Σχολῇ Σμύρνης κρατοῦν ἔκπαλαι ὡραῖον σύστημα, ἵνα ἀπαγγέλλεται ὑπὸ τοῦ ἀριστεύοντος ἑκάστοτε τελειοφοίτου λόγος, θέμα ἔχων εἴτε ὑπὸ τοῦ καθηγητικοῦ συλλόγου δοθὲν εἴτε καὶ κατ' ἰδίαν ἐκλογήν.

Ἐν τῇ προκειμένῃ περιστάσει, οἱ ὁμιλήσαντες τελειόφοιτοι ἦσαν πέντε, δύο τοῦ Διδασκαλείου, δύο τοῦ κλασσικοῦ Γυμνασίου καὶ εἷς τῆς Ἐμπορ Σχολῆς. Τούτων πρῶτος ὡμίλησεν ὁ τελειόφοιτος τοῦ Διδασκαλείου κ. Χριστόφορος Ἰωάννου «Περὶ τῆς δυνάμεως τῆς ἀνατροφῆς καὶ παιδείας κατὰ τὴν Βλάτωνος πολιτείαν», δεύτερος ὁ τελειόφοιτος τοῦ Διδασκαλείου κ. Ὀδ. Περδίου «Περὶ τῆς ἠθικῆς κατευθύνσεως τῶν ἰσχυρῶν φύσεων κατὰ τὴν Βλάτωνος πολιτείαν», τρίτος ὁ τελειόφοιτος τοῦ κλασσικοῦ Γυμνασίου κ. Φιλάρετος Σταυρίδης «Περὶ ἐκπαιδεύσεως καὶ χριστιανικῆς ἑλληνοπρεποῦς ἀνατροφῆς», τέταρτος ὁ τοῦ κλασσικοῦ ὡσαύτως κ. Διομήδης Γεωργιάδης καὶ πέμπτος ὁ τελειόφοιτος τῆς Ἐμπορ. Σχολῆς κ. Κωνστ. Παπακόκκινος.

Τὸ παλαιὸν μὲν νεωστὶ δὲ παρ' ἡμῖν εἰσαχθὲν σύστημα τοῦτο εἶνε ἄριστον, διότι παρέχει τὴν εὐκαιρίαν ὅπως οἱ ἀριστεῖς τῶν τελειοφοίτων ἐπιδεικνύωσι τὸ μέτρον τῆς μορφώσεως αὐτῶν περί τε τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν ἄλλην πνευματικὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν καὶ κατὰ πόσον δύναται τὰς κτηθείσας γνώσεις νὰ χρησιμοποιῶσιν ἐτοίμως, κατὰ πόσον δύνανται νὰ ἀναζητῶσιν ἀνὰ τὸν πνευματικὸν λειμῶνα ὡς μέλισσαι τὰ ὡραιότερα καὶ προσφορώτερα ἄνθη ἵνα ἐκεῖθεν ἀποκομίζωνται δαψιλῆ τὴν ἀμβροσίαν καὶ τὸ πλούσιον νέκταρ, καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι καὶ οἱ πένε νεαρώτατοι καὶ ὅλως πρωτόπειροι ἐμιλησαν ἐτίμησαν ἑαυτοὺς καὶ τὰ ἐκπαιδευτήρια, ἐν οἷς ἐπαιδεύθησαν καὶ τοὺς γονεῖς παρ' ὧν ἀνετράφησαν.

Δὲν ἐπιτρέπει ὁ μικρὸς χῶρος τῆς ἐφημερίδος ταύτης ὅπως ἀσχοληθῶμεν λεπτομερῶς περὶ ἑκάστης τῶν ὁμιλιῶν τούτων, ἀρκούμεθα δὲ διαβεβαιοῦντες τοὺς μὴ προσελθόντας εἰς τὴν ὡραίαν πνευματικὴν ἑορτὴν ὅτι οἱ δύο πρῶτοι, τὰ θέματα λαβόντες ἐκ τῆς γενομένης εἰς αὐτοὺς διδασκαλίας τῆς τοῦ Πλάτωνος Πολιτείας οὐ μόνον ὅσα ἐδιδάχθησαν ἐντελῶς κατεκράτησαν καὶ πολὺ καιρίως ἐχρησιμοποίησαν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἄλλης κλασσικῆς, παιδαγωγικῆς καὶ ἐγκυκλίου μαθήσεως ἠδυνήθησαν νὰ ἀπανθίσωσιν ὅσα χρήσιμα καὶ πρόσφορα εἰς ἀνάπτυξιν καὶ ἔξαρσιν τοῦ νέματος αὐτῶν παρέχοντες τὴν βεβαίαν ἐλπίδα πλήρους εὐδοκιμήσεως εἰς τὸ ἐπίπονον ἀληθῶς, ἀλλ' εὐγενὲς καὶ ἐθνωφελέστατον ἔργον αὐτῶν.

Ὁ τρίτος τοῦ κλασσικοῦ Γυμνασίου ὁ νεώτατος τῶν συμμαθητῶν του, ἔλαβεν τὸ ἀμφίσημον θέμα τὴν «Ἐκπαίδευσιν καὶ χριστιανικὴν Ἑλληνοπρεπῆ ἀνατροφήν», καθ' ὃ ἐπεδείξατο τὴν εὐεργετικὴν ἀληθῶς ἐπίδρασιν τῆς κλασσικῆς παιδεύσεως, καὶ τῆς ἐν τῷ σχολείῳ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκκλησιαστικῆς μορφώσεως καὶ χριστιανικῆς ἀνατροφῆς, διότι οὐ μόνον περὶ τὴν κλασσικὴν παίδευσιν ἐπεδείξατο ἐνδιαφέρουσαν μόρφωσιν ἀλλὰ καὶ τῆς θρησκευτικῆς του μορφώσεως παρέσχε δείγματα τρανὰ, μετὰ πολλῆς εὐχερείας καὶ καιρίως παρατιθέμενος περικοπὰς καὶ χωρία τῆς τε Π. καὶ τῆς Κ. Διαθήκης καὶ τῶν δοκιμωτάτων Ἐκκλησιαστικῶν Πατέρων καὶ συγγραφέων.

Ὁ τέταρτος, τῶν ἀρίστων καὶ αὐτός, ὡς οἱ προηγηθέντες, ἐπεδείξατο πρώτιμον χειραφέτησιν ἀπὸ τῶν δεσμῶν τοῦ σχολείου καὶ τινα μᾶλιστα ἀνταρσίαν κατ' αὐτοῦ Θέμα ἔλαβε τὴν «Μετὰ τὸ σχολεῖον κατ' ἰδέαν μελέτην».

Ὀξέως διέκρινεν ὅτι οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες δὲν εἶνε φιλαναγνῶσται καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες ἀναγινώσκουσιν ὡς οὐχὶ σοβαρὰ ἀναγνώσματα, ὡςτὰ πολλὰ καὶ ὑπευθύνους τῆς νεοελληνικῆς ἀμουσίας κατέστησε τὸ παιδευτ. ἡμῶν σύστημα καὶ τὰς ἐφημερίδας, αἵτινες διαλαμβάνουσι περὶ πάντων καὶ ἐπισπῶνται τὴν προσοχὴν τῶν πολλῶν ἐπὶ ζημίᾳ τῶν βιβλίων. Τὴν μεγάλην ἀξίαν τῆς μελέτης καὶ τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ἀπὸ ταύτης ὠφέλειαν καὶ τέρψιν ἐν τῷ βίῳ κατέδειξε πολλαχῶς καὶ δι' ἐπιχειρημάτων εἰλημμένων ἀπὸ νεωτέρων καὶ παλαιοτέρων συγγραμάτων ἡμετέρων καὶ ξένων.

Τὸ θέμα τῆς ὁμιλίας ταύτης καθ' ἑαυτὸ ἐπαγωγὸν, ὡς ἀναγόμενον εἰς τὸν σύγχρονον βίον ἡμῶν, κατέστη ἐπαγωγώτερον ὑπὸ τοῦ ἀπεριττου ἀλλ' ἐντόνου ρητορικοῦ ὕφους τοῦ θεαροῦ ὁμιλητοῦ καὶ ἐπεσπάσατο τὴν προσοχὴν καὶ τὸ διάφορον τοῦ ἀκροατηρίου ἐκτάκις ζωηρὸν καὶ ἐντονον, κατεστέρθη δὲ ἐν τέλει ὑπὸ γενικῶν καὶ παρατεταμένων χειροκροτημάτων.

Ἐπειδὴ τὸ θέμα τῆς ὁμιλίας ἐξήρχετο τῶν ὁρίων τοῦ σχολείου καὶ ἐστρέφετο μᾶλιστα κατὰ τοῦ σχολείου ἡ δὲ ἀνάπτυξις αὐτοῦ ἐγένετο ἐπὶ βάσεων ἔξω τῶν διδακτικῶν βιβλίων καὶ συγγραμμάτων καὶ τοῦτο μετὰ ἀσυνήθους εὐχερείας καὶ καιριότητος ἐγεννήθησαν ἀμφιβολίαι περὶ τῆς γνησιότητος τῆς ὁμιλίας καὶ μήπως εἶνε δανεία ἢ ὑποβολιμαία.

Δυνάμεθα νὰ διαβεβαιώσωμεν ἀδιστάκτως τὴν γνησιότητα παρέχοντες τὴν πληροφορίαν, ὅτι ὁ νεαρώτατος ὁμιλητὴς ὡς μαθητὴς ἔχει καταρτίσῃ πλουσίαν βιβλιοθήκην τῶν νεωτέρων λογοτεχνῶν, ποιητῶν, ἱστορικῶν καὶ πολλῶν ξένων ἐν Ἑλληνικῇ μεταφράσει, καὶ ὡς μαθητὴς διεξῆλθε κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς τοῦ πάντας τούτους, διαφεύδων οὕτω αὐτὸς ἑαυτὴν ἢ μᾶλλον τὴν παρατεθεῖσαν ἔκφρασιν τοῦ λογοτέχνου Ξενοπούλου, ὅτι τὸ σχολεῖον φονεύει τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ μαθητοῦ.

Ὁ πέμπτος τελειόφοιτος τῆς Ἐμπορ. Σχολῆς παρέσχεν ἑαυτὸν ἄριστον δεῖγμα τῆς Ἑλληνοπρεποῦς ἅμα καὶ ἐμπορ. μορφώσεως τῶν τροφίμων αὐτῆς.

Ἐν ἀγαστῇ συντομίᾳ καὶ περικεκτικότητι εἶαν ἐπέβαλλεν ὁ βραχύτατος χρόνος ὡμίλησε «Περὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς δράσεως αὐτοῦ ἐπὶ τῶν λαῶν,» παρακολουθήσας τὴν ἐξέλιξιν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ὄχθων τοῦ Τίγρητος καὶ Εὐφράτου μέχρι τοῦ Νείλου καὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Φοινίκης καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς χώρας καὶ μετ' αὐτοῦ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐπίδοσιν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἡμερώσεως.

Μετὰ παλμῶν ἐνθουσιασμοῦ ἐμνημόνευσε τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων κατὰ τὴν περίοδον τῆς Τουρκοκρατουμένης Ἑλλάδος, καὶ πῶς ἡ πατριωτικὴ γεννικοσύρια τούτων ὑπεβάλλε τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος, καὶ ὡπλισε τοὺς πρώτους στόλους τοῦ δούλου ἔθνους καὶ συνετήρησε τοὺς πρώτους ἥρωας μαχητὰς τῆς ἐλευθερίας οἵτινες συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐθνικὴν παλιγγενεσίαν.

Τοιαύτη πρέπει νὰ ἦνε ἡ ἀποστολὴ παντὸς Ἕλληνος ἐμπόρου, καὶ πρέπει διὰ τοῦτο οἱ Ἑλληνοπαῖδες ν' ἀποφεύγωσι τὰς ξένας σχολάς, τὰς ἐπαγγελλομένας δῆθεν ἐμπορικὰς γνώσεις καὶ γλωσσομάθειαν.

Τὰ ὑπερτρήτνωτ, τὰ τηλεβόλα τῶν 35 καὶ τῶν 42, ἐπεῖπεν ὁ ἐνθουσιώδης καὶ σχεδὸν παῖς ὁμιλητὴς τῆς Ἐμπορ. Σχολῆς, θερίζουσι μυριάδας ἀνδρῶν, ἀλλ' ἀναδεικνύουν ἥρωας, ἐνῷ αἱ ξέναι προπαγανδ. σχολαὶ φθείρουσι καὶ φονεύουσι τὰς καρδίας καὶ τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλληνοπαίδων καθιστάσαι αὐτοὺς ἀνικάνους πρὸς πᾶν γενναῖον καὶ ὑψηλὸν, ἱκανοὺς δὲ μόνον νὰ μετοικίσωσιν εἰς τὸ ἔθνος ἡμῶν τὴν πανάθλιον τοῦ κοσμοπολιτισμοῦ.

ΑΠΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΗ

Τὸ καλλιτεχνικὸν μέρος τῆς ἑορτῆς ἦτο ὡραῖον πλούσιον καὶ ποικίλον, περιεκόπησαν ὅμως πολλὰ τῆς τε μουσικῆς καὶ τῆς ποιήσεως αὐτοῦ, δι' ἔλλειψιν χρόνου.

Ἀπαγγελίαι δὲ καὶ ᾄσματα καὶ συνθέσεις διὰ συμφωνίας τετραχόρδων ἐξετελέσθησαν ὡς πάντοτε μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας.

Τὰ ἐκτεθειμένα ἔργα ἰχνογραφίας καὶ ζωγραφικῆς ἐμφαίνουσι μὲν καλὴν ἐργασίαν ἐλλείψιν ὅμως μεθόδου καὶ ἐμμονὴν εἰς τὴν ἀντιγραφὴν, ἥτις πολλάκις εἶνε πολὺ τολμηρὰ περιπίπτουσα διὰ τοῦτο εἰς τὸ γελοῖον.

Ἐγένετο μετὰ ταῦτα ἡ ἐπίδοσις τῶν πτυχίων εἰς τοὺς διδασκάλους καὶ τῶν ἀπολυτηρίων εἰς τοὺς τοῦ κλασσικοῦ Γυμνασίου καὶ τοὺς τῆς Ἐμπορ. Σχολῆς διὰ χειρὸς τοῦ Πανοσιολ. Καθηγουμένου Κύκκου.

Τὸ πρῶταν ἤδη ἀφότου οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου ὑπεχρεώθησαν νὰ φέρωσιν ὁμοιόμορφον στολὴν, παρουσιάσθησαν πρὸ τῆς ἀπολύσεως αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν σχολ. ἑορτὴν φέροντες πάντες, πλὴν 2—3 ἐξαιρέσεων, περιβολὴν πολιτικὴν καὶ μᾶλιστα ὡς κομψευόμενοι μείρακες τοῦ συρμοῦ τινες τούτων.

Ἕτερον σύμπτωμα καὶ τοῦτο μιᾶς καταστάσεως περὶ ἧς θὰ ἀσχοληθῶμεν προσεχῶς εἶνε τὸ ἑξῆς:

Κατακλεὶς τῆς ἑορτῆς ὡρίζετο, ὡς εἰκός, ὁ ἐθνικὸς ὕμνος, θὰ ἐξετελεῖτο ἐν συμφωνίᾳ ᾠδικῆς καὶ ἐνοργάνου μουσικῆς καὶ ὅτε ἐπῆλθε τὸ τέλος τῆς ἑορτῆς δὲν εὑρέθησαν εἰς τὰς θέσεις τὸν εἰμὴ ὀλίγοι μόνον μετὰ τετραχόρδων, τοὺς δὲ ἄλλους συνηντήσαμεν ἐξερχόμενοι εἰς τὴν ὁδὸν ἐν σώματι παρατεταγμένους πρὸς θέαν τῶν ἐξερχομένων.

Τοῦτο ὑπενθυμίζει καὶ ἄλλην περίπτωσιν κατὰ τινα ἐσπερίδα τοῦ Γυμνασίου ἐν τῷ Θεάτρῳ ὡς κατακλεὶς ἦτο ὁ ἐθνικὸς ὕμνος, ἀλλὰ κατὰ τὴν ὡρισμένην ὥραν δὲν ἀνευρέθησαν οἱ μαθηταὶ τοῦ χοροῦ.

Σημειοῦμεν ταῦτα ὡς ὑπόμνησιν μιᾶς, ὡς εἴπομεν, καταστάσεως εἰς ἣν πρέπει πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ἑλληνίδος νεότητος νὰ προκαλέσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ὑπευθύνων καὶ δημοσίᾳ ὡς καὶ τοῦ φιλοπόλιδος Κοινοῦ.

* * *

ΣΧΟΛΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Σχολικαὶ ἑορταὶ ἐγένοντο ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων τῇ προπαρελθούσῃ Κυριακῇ 5 Ἰουνίου ἐν τῷ Ἱεροδιδασκαλείῳ καὶ τῷ Ἐμπορικῷ Λυκείῳ ἐν Λάρνακι, ἐν τῷ Γυμνασίῳ Λεμεσοῦ καὶ ἐν τῷ Γυμνασίῳ Πάφου μετὰ τῆς αὐτῆς πανηγυρικῆς καὶ ἑλληνοπρεποῦς διεξαγωγῆς.

ΟΙ ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΙ

ΤΟΥ Π. ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ

Ἐκ τοῦ Παγκυπρίου Διδασκαλείου ἀπεφοίτησαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο λαβόντες πτυχίον Διδασκάλου κατὰ τάξιν ἀλφαβητικὴν οἱ ἑπόμενοι:

Ἀντωνιάδης Σωτήριος, Βορεάδης Ἀγησίλαος, Γεωργόπουλος Γεώργιος, Ἰωάννου Ἀρτέμιος, Ἰωάννου Χριστόφορος, Κωνσταντίνου Νεοκλῆς, Λοΐζιδης Κωνσταντίνος, Μαχαλλεκίδης Πολύκαρπος, Παπαδόπουλος Παῦλος, Παπανασταστάσιου Βασίλειος, Πεοδίκης Ἰωάννης, Περδίος Ὀδυσσεύς, Παπαϊωάννου Μιχαὴλ, Σπανὸς Ἀριστόδημος, Στυλιανοῦ Περικλῆς.

* * *

ΤΟΥ Π. ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Ἀπολυτήριον δὲ τοῦ Κλασσικοῦ Γυμνασίου ἔλαβον οἱ ἑπόμενοι:

Γεωργιάδης Διογένης, Γεωργιάδης Διομήδης, Θεοχαρίδης Γεώργιος, Κωνσταντίνου Ἀναστάσιος, Μιχαηλίδης Ἀνδρέας, Μιχαηλίδης Ἰωάννης, Μιχαηλίδης Πέτρος, Παστίδης Σωκράτης, Πεντζίκης Ἰωάννης, Πικής Κωνσταντίνος, Σταυρίδης Φιλάρετος, Χατζηδημητρίου Μιχαὴλ καὶ Χριστόπουλος Χρῖστος.

ΤΗΣ ΕΜΠΟΡ. ΣΧΟΛΗΣ

Ἔτυχον δὲ ἀπολυτηρίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Τμήματος οἱ κ. κ. Κ Παπακόκκινος καὶ Ο. Χριστοδουλίδης.

ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΩΝ ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΩΝ

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα, δὲν ἐδόθησαν γενικῶς εἰς ἅπαντας τοὺς τελει

ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΑΡΧΗ

Εἰς τὰ Λειβάδια τῆς Λάρνακος παρατηρεῖται ἀπό τινος μία κίνησις πολὺ εὐοίωνος καὶ ἐνθαρρυντικήν. Μετὰ τὸν Γεωργ. Σύνδεσμον χωροῦντα αἰσιώτατα ἱδρύθη καὶ Ταμιευτήριον οὗτινος ὁ ἰσολογισμὸς τοῦ πρώτου ἔτους παρέχει αἰσιωτάτας ἐλπίδας.

Ἰσολογισμὸς τοῦ Ταμιευτηρίου «Πρόοδος»

Ἔτος Ἒον 1915—1916.

Ἐν ταμείῳ	£ 21. 2.0
Γραμμάτια ἠγγυημένα	»121. 1.0
Γραμμάτια καταβολῶν	» 15.10.0
	£157.13.0
Καταθέσεις ἑβδομαδιαῖαι	£148. 5.0
Κέρδη καὶ ζημίαι	» 9. 8.0
	£157.13.0

Ἡ ἐτησία ἀπόδοσις κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ὑπῆρξε γρ. 6 1/4 τοῖς ἑκατὸν περίπου ἤτοι ἀναλογία ἐφ' ἑκάστης μετοχῆς σελλίνιον ἕν.

Οἱ ἐλεγκται
Μ. Γ. ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΛ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Ταμίας
Γ. Α. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Γραμματεὺς
ΣΟΚΡ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ΕΓΚΛΗΜΑ ΕΙΣ ΤΖΑΜΗΝ

Χθὲς περὶ τὴν δείλην ἐνῷ μωαμεθανός τις ἐνίπτετο πρὸς προσευχὴν ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ Τεμένους Ἐμεργὲ, ἄλλος ὁμοεθνής του προηγουμένας ἔχων ἀφορμὰς, ἐπετέθη ξιφίσθεν καὶ ἐτραυμάτισεν αὐτὸν ἐπικινδύνως δις διὰ μαχαίρας.

Ὁ παθὼν μετεκομίσθη εἰς τὸ Νοσοκομεῖον ὁ δὲ δράστης συνελήφθη καὶ ἐκρατήθη.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Ἡ π. ἑβδομὰς διέρρευσεν ὑπὸ καύσωνα τροπικόν. Ἡ θερμοκρασία κατὰ τόπους ὑπὸ σκιὰν ἐποίκιλλεν ἀπὸ 38ου μέχρι 40ου Κελσίου.

Ὁ καυστικὸς βορρᾶς ὁ ἀπὸ τῆς κατακεκαυμένης Λυκαονίας, ἐπιπνέων ἔφλεγεν ἐμψυχα καὶ ἄψυχα, δὲν ἐπέτρεπε δὲ καὶ εἰς τὸν ζωογόνον καὶ δροσερὸν Ζέφυρον, ὅστις ἀνελλιπῶς ἄλλοτε ἐζωογόνει τὴν πόλιν μας κατὰ τὰς δειλινὰς ὥρας καὶ τὴν νύκτα.

Ἀπὸ τῆς π. Κυριακῆς ὁ καιρὸς μετεβλήθη καὶ ἡ μεγίστη θερμοκρασία ποικίλλει ἀπὸ 34ου—35ου.

Ὁ Αἰγυπτιακὸς τύπος παραπονεῖται κατὰ τοῦ ἐξαιρετικοῦ ἐκεῖ καύσωνος μετὰ πολλῆς ὑγρασίας.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Ὁ Ὑπολογαγὸς *Hamilton* εὑρίσκεται ἐν Λευκωσίᾳ πρὸς στρατολογίαν Διερμηνέων δι' ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ ἐν Μακεδονίᾳ Ἀγγλικῷ Στρατῷ.

Πληροφορίαι ἄων ἀφορᾷ τὰν μισθὸν καὶ ὅρους δύνανται νὰ ληφθῶσι παρὰ τοῦ Διοικητηρίου Λευκωσίας.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΔΙΑΤΡΙΒΟΥΣΙ παρ' ἡμῖν ὁ ἐν Λαπήθῳ ἔγκριτος ἰατρὸς κ. Ρουσάκης μετὰ τῆς ἀξιοτ. Κυρίας του, μεταβάντες εἰς Λεμεσὸν εἰς προϋπάντησιν τοῦ προσφιλοῦς ἀδελφοῦ κ. Μ. Α. Κουμίδου, ἐκ τοῦ Βελγικοῦ Κόγκου ἐπανερχομένου.

ΑΠΕΒΙΩΣΕΝ ἐπὶ τοῦ συμβατικοῦ ἀτμοπλοίου πάσχων ὑπὸ καρκίνου ὁ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΝΤΟΒΑΝΗΣ

ποὺ μικρὸν πρὸ τοῦ θανάτου ἕνεκα τῆς παθήσεώς του.

Διετέλεσε διακεκριμένος ὑπάλληλος, καὶ φιλόστοργος οἰκογενειάρχης, ἔντιμος καὶ χρηστὸς πολίτης παρὰ πάντων ἐκτιμώμενος.

Ἡ σορός του μετεφέρθη ἐξ Ἀμμοχώστου εἰς Λάρνακα ὅπου θὰ κηδευθῇ σεμνοπρεπέστατα ἐν τῇ γενεθλίῳ του παρὰ πάντων τῶν συμπολιτῶν του.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐπιθυμοῦντες νὰ προδώσωμεν τὴν προφανῶς σημαντικὴν καὶ σπουδαιότητα εἰς τὴν τελετὴν τῆς ἐπιδόσεως τῶν Ἐνδειξικῶν καὶ Ἀπολυτηρίων τῶν μαθητῶν ἀμφοτέρων τῶν Ἀστικῶν Σχολῶν τῆς πόλεως, καὶ τὰ κατοστήσωμεν γνωστὴν τὴν γενικὴν αὐτῶν κατάστασιν εἰς εὐρύτερον κύκλον πολιτῶν παρακαλοῦμεν τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας τῶν μαθητῶν ὅπως ἀναλάβωσι τὴν ἀναγκαίαν ἐν αὐτοῖς τὴν ἀνωθεν ἀνάγνωσιν. Ἐπιθυμοῦντες καὶ ἐν λόγῳ πάντα ἀναφερόμενον περὶ τῆς τῶν Ἑλληνοπαίδων τῆς πόλεως ἐκπαιδεύσεως νὰ ἀποστείλωσιν εἰς τὴν ἐν λόγῳ τελετὴν σημερινὴν τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ 19η Ἰουνίου ὥρᾳ 5 μ.μ. ἀκριβῶς ἐν τῇ Ἀστικῇ Σχολῇ Ἀγ. Σαββᾶ.

ΕΚ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΡΙΟΥ
ΤΩΝ ΑΣΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Κύριε Συντάκτα,

Ἐὰν ὁ κ. Ἀβρ. Μιχαηλίδης προσεῖχε περισσότερον εἰς ὅσα ἔγραφα θὰ ἐνόει ὅτι οὔτε περὶ ἐπιτυχίας οὔτε περὶ ἀποτυχίας εἶπα, ἀλλὰ μόνον ὅτι ἀντὶ νὰ ἔχωμεν «κόκκινον» κουκουλλι ἐμπορεύσιμον, εἴχομεν διαφόρων χρωμάτων τοιοῦτο καὶ μὴ ἐμπορεύσιμον.

Καὶ ἐξαιρετικὴν ἐὰν ἔχῃ τις ἐπιτυχίαν, ὅσην εἶχεν ὁ κ. σποροπαραγωγὸς (σημειωτέον ὅτι οὔτε ὁ σηροτροφικὸς σταθμὸς Πάφου εἶχε τοσαύτην) πάλιν ἡ εὐτελὴς τιμὴ ἀπέναντι τοῦ Γαλλικοῦ θ' ἀποδώσῃ ὀλιγώτερα.

Παρὰ τοῦ Γεωργ. Τμήματος περιμένομεν σπόρους πολὺ ἀνωτέρους τῶν τοῦ ἐμπορίου ἄλλως περιττεύει ἡ παρασκευὴ καὶ προμήθειά του.

Χλώρακα 9)22 Ἰουνίου 1916.

Μ. Χριστοδούλου.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ 19η ἰσταμένου μηνὸς καὶ κατὰ τὴν 10ην π. μ. ὥραν, θὰ τελεσθῇ ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ Ἁγίου Ἀντωνίου ἡ καθιερωθεῖσα ἑορτὴ ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ σχολικοῦ ἔτους.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Παρθεναγωγείου.

ΑΡΝΗΣΙΣ ΖΗΤΕΙΑΣ

Οἱ ὑποφαινόμενοι γνωστοποιοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι ἐφέτος τὸ χωρίον μας δὲν δύναται νὰ δώσῃ ζητείας, ἐπειδὴ θὰ ἐνεργήσῃ τοιαύτην ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας του πρὸς ἐπισκευὴν καὶ διακόσμησιν αὐτῆς.

Ἐν Βυζατσιᾷ τῇ 8 Ἰουνίου.

Ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται οἱ τελειόφοιτοι τοῦ Παγκυπρίου οἱ ἐγγραφέντες καὶ μή, ὅπως προσέλθωσι τὴν 11 ὥραν π. μ. τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς 19 Ἰουνίου ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ Φανερωμένης καὶ πρυβῶσιν εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας τοῦ καταρτιζομένου «Συλλόγου τῶν τελειοφοίτων» τοῦ Παγκυπρίου».

ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστοποιῶ τῇ ἀξ. πελατείᾳ μου καὶ τῷ λοιπῷ Σ. Κοινῷ ὅτι μετέφερον τὸ Βαφεῖον καὶ ὑφασματοπωλεῖόν μου παραπλεύρως τοῦ καπνεμπορίου τοῦ κ. Γ. Π. Κολοκασίδου ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Γυναικοπαζάρου.

Ἐν τῷ Βαφείῳ μου **«ἡ Ἑλληνοκρήνεια»** τὸ ὁποῖον διευθύνει ὁ πεπειραμένος ἐκ Ζώδια βαφεὺς Ἰωάννης Λοΐζου ἐκτελεῖται πᾶσα βαφικὴ ἐργασία οἷον ἡ βαφὴ νημάτων, ὑφασμάτων, βραικῶν καὶ μεταξωτῶν εἰς τιμὰς κατὰ 10 % χαμηλοτέρας τῶν ἄλλων βαφείων.

Ἐν τῷ Ὑφασματοπωλείῳ μου ὑφαίνονται καὶ πωλοῦνται ὅλα τὰ εἴδη τῶν Κυπριακῶν ἀλατζιῶν.

Μία δοκιμὴ δύναται νὰ πείσῃ πάντα περὶ τῆς εἰλικρινείας τῆς ἐκτελουμένης ἐν τῷ βαφείῳ μου ἐργασίας ὡς καὶ περὶ τῆς ἀτρεβίστητος καὶ φιλοκαλίας τῶν ὑφαινομένων ἐν τῷ Ὑφασματοπωλείῳ μου ἀλατζιῶν.

Ἐν Λευκωσίᾳ 11)24 Ἰουνίου 1916

Χρ. χ. Κωνσταντίνου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦμεν ὅτι περιῆλθεν εἰς τὴν κατοχήν μας ἡ πρὸ πολλοῦ ἀναμενομένη ποσότης κινίνων τοῦ γνωστοῦ ἐργοστασίου *Howards and Sons Ltd London.*

Ὑπάρχουν φιαλίδια τοῦ 1)16, 1)8, 1)4, 1)2, 1 *ozs.* δοχεῖα τῶν 16 *ozs* χυτή. Ἐπίσης καὶ χάπια τῶν 1-2-3-4-5 κόκκων εἰς φιάλας διαφόρων χωρητικοτήτων. Εἰς χάπια ἔχομεν καὶ *quinin hydrobrom.*

Ἐπειδὴ ἡ ποσοφορά μας ἔγινεν εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν τὸ πρᾶγμα ἦτο ἐλθηνὸν μᾶς συμφέρει νὰ πωλήσωμεν εἰς τιμὰς πολὺ χαμηλάς.

Ν. Σ. Λυμπουρίδης.

Α. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ
ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΩΝ ΙΔΙΩΤΙΣΜΩΝ, ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ & ΦΡΑΣΕΩΝ

Ἕκαστον ἀδετὸν ἀντίτυπον τιμᾶται ἀντὶ 8 σελλιγίων, δεμένον ἀντὶ 10 σελλινίων.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Τὸ νέον Ὑπουργεῖον.

Τὸ νέον Ὑπουργεῖον θὰ δώσῃ τὸν νενομισμένον ὅρκον πιθανῶς σήμερον.

Ἀθῆναι, 22 ὥρα 2.20'. Ἡ νέα Κυβέρνησις κατηρτίσθη, ὑπεβλήθη δὲ ὁ κατάλογος τῶν ὑπουργῶν πρὸς τὸν Βασιλέα, ἔχων ὡς ἑξῆς:

Ζαΐμης, πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν.

Στρατηγὸς Καλλάρης, τῶν Στρατιωτικῶν.

Ναύαρχος Κουντουριώτης, τῶν Ναυτικῶν.

Ὁ συνταγματάρχης Χαραλάμπης, τῶν Ἐσωτερικῶν.

Φωκίων Νεγρης, τῆς Συγκοινωνίας.

Ὁ καθηγητὴς Μομφερράτος, τῶν Οἰκονομικῶν.

Γεώργιος Ράλλης, βουλευτὴς Μεσσηνίας, τῆς Δικαιοσύνης.

Πέτρος Καλλιγᾶς, τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Διδωρίκης, τῆς Παιδείας.

Ὁ κ. ΖΑΪΜΗΣ καὶ πρότερον πολλάκις διατελέσας πρωθυπουργὸς διακρίνεται ἐπὶ τῇ ἄκρα χρηστότητι καὶ εὐθύτητι χαρακτῆρος, πολιτικὸς φίλος τοῦ κ. Βενιζέλου εἶνε κεκηρυγμένος ὑπὲρ τῆς αὐδετερότητος τῆς Ἑλλάδος.

ΚΑΛΛΑΡΗΣ, στρατηγὸς, διοικητὴς τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ, χαρακτὴρ εὐθὺς καὶ ἀφωσιωμένος εἰς τὰ στρατιωτικά.

Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ ὁ γνωστὸς ἔνδοξος ναύαρχος νικητὴς δὶς τοῦ Τουρκ, στόλου.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ, Συνταγματάρχης πολιτικὸς καὶ οἰκογενειακὸς φίλος ἀνέκαθεν τῶν Ζαΐμέων, χαρακτὴρ ἀκέραιος καὶ εὐθύς.

Γ. Π. ΡΑΛΛΗΣ, ἐκ Μεσσηνίας, οὐδεμίαν ἔχων συγγένειαν πρὸς τὸν ἀρχαῖον καὶ γνωστὸν Ἀθηναῖον πολιτικὸν Δημ. Ράλλη, πολιτικὸς φίλος τοῦ Ζαΐμη.

ΝΕΓΡΗΣ, γαμβρὸς ἀπ' ἀδελφῆ τοῦ κ. Ζαΐμη, διακεκριμένος μεταλειολόνος καὶ ἄλλοτε ὑπουργὸς ὑπὸ τὸν κ. Ζαΐμην.

ΜΟΜΦΕΡΑΤΟΣ, καθηγητὴς τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου καὶ συγγραφεύς, πολιτευθεὶς ἄλλοτε ἐν Κεφαλληνίᾳ καὶ ὑπουργὸς ἄλλοτε ὑπὸ τὸν κ. Ζαΐμην.

ΚΑΛΛΙΓΑΣ, υἱὸς τοῦ Παύλου Καλλιγᾶ, οὐδὲν κεκτημένος πρὸς ἐξαιρετικόν.

Κ. ΑΙΔΩΡΙΚΗΣ, βουλευτής.

Ὁ ἀποκλεισμὸς καὶ ἡ ἀποστράτευσις.

Ἐν σχέσει μὲ τὸν ἀποκλεισμὸν καὶ τὴν ἀποστράτευσιν, ἐγνώσθησαν οἱ ἑξῆς πληροφορίαι:

«Ὅτι οἱ Σύμμαχοι κρατοῦν περὶ τὰ 60 Ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια, ἐξ ὧν 30 εἰς Μῆλον, 15 εἰς διαφόρους ἄλλους λιμένας.

Ὅτι ὑπὸ τῶν Συμμάχων ἀπεστάλη ἔγγραφον πρὸς τὴν ἐπίσημον Ἐπιτροπὴν τῶν Προμηθειῶν, δι' οὗ ἀγγέλλουν ὅτι ἐκ τῶν κρατουμένων ἀτμοπλοίων μὲ σιτοφορτία ἀφίθησαν ἐλεύθερα πέντε διὰ νὰ καταπλεύσουν εἰς Ἑλλάδα, ἐκρατήθη δὲ ἓν ἀλόμη. Συμπεραίνουν δὲ ἐκ τούτου οἱ Κυβερνητικοὶ κύκλοι ὅτι οἱ Σύμμαχοι δὲν σκοποῦν διὰ τοῦ διενεργουμένου ἀποκλεισμοῦ παρὰ νὰ παραβιάσωσι τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν!

Ὅτι ἡ Κυβέρνησις, προβαίνουσα εἰς τὴν ἀποστράτευσιν, δὲν ἔσχεν ὑπ' ὄψει της ὅτι ἡ ἐνέργειά της αὕτη θὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὴν ἄρσιν τοῦ ναυτικοῦ ἀποκλεισμοῦ, καθόσον τὸ μέτρον τοῦτο τὸ θεωρεῖ ὡς ἐντελῶς ἄσχετον πρὸς τὴν ἐπιστράτευσιν ἢ ἀποστράτευσιν τῆς χώρας καὶ ἐκφράνας φρονεῖ, ὅτι πιθανὸν ὁ ἀποκλεισμὸς νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐφαρμοζόμενος.

Ὅτι ἡ Κυβέρνησις, μελετοῦσα ἀπὸ καιροῦ πολλοῦ τὴν ἀποστράτευσιν, δὲν προέβαινεν ἐν τούτοις εἰς αὐτήν, διότι οὐδεμίαν εἶχεν ἐκ μέρους τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν ἐγγύησιν περὶ σεβασμοῦ τῆς ἀκεραιότητος τῶν Ἑλληνικῶν ἐδαφῶν ἀπὸ μέρους τῶν Βουλγάρων, παρείχετο ὅμως ἡ πληροφορία ἀπὸ Κυβερνητικὴν πηγὴν ὅτι τοιαῦται ἐγγυήσεις ἐδίδοντο τὴν τελευταίαν στιγμὴν καὶ οὕτως ἡ Κυβέρνησις προέβη εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἀποφάσεώς της.

Πρὸ τούτου ἡ λεπτομέρεια, ὅτι τὸ ζήτημα αὐτὸ εἶχεν ἀνακινηθῆ ἐσχάτως κατὰ τὴν κατάληψιν τοῦ Ρούπελ καὶ ὅτι αἱ διαβεβαιώσεις καὶ ἐγγυήσεις παρεσχέθησαν διὰ τοῦ ἐν Βερολίνῳ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος.

(«Ταχυδρόμος»).

Ἡ ἄρσις τοῦ ἀποκλεισμοῦ.

Ἀθῆναι, 9)22.—Τὸ Ὑπουργεῖον Ζαΐμη ἀστηρίθη. Οἱ πρεσβευταὶ τῆς Ἀνταντ συνέστησαν τὴν ἄρσιν τοῦ ἐμπορικοῦ ἀποκλεισμοῦ.

10)23. — Ἀνακοινωθὲν ἐπισήμου πηγῆς ἀγγέλλει, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἐμπορικὴ ναυτιλία ἀφέθη ἐλεύθερα εἰς τοὺς πλόους της, τὰ δὲ κρατηθέντα σιτοφορτία ἀπεδόθησαν.

Διαδίδεται, ὅτι ἡ Συνεννόησις εἶνε διατεθειμένη ὅπως διευκολύνῃ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς.

10)23. — Τὸ Διάταγμα τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ἐδημοσιεύθη. Τοῦτο θ' ἀκολουθήσῃ ἡ δημοσίευσις τοῦ Διατάγματος τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς.

Ὁ ἀποκλεισμὸς αἴρεται αὔριον.

Αἱ προσεχεῖς βουλευτικαὶ ἐκλογαί.

Τὸ 37ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ὁ ἰδεῖν τὴν ἔκδοσιν Β. Διατάγματος τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ τὴν πρόσκλησιν τῶν μὲν ἐκλογέων ἐντὸς 45 ἡμερῶν τῆς δὲ Βουλῆς ἐντὸς 3 μηνῶν.

Πιθανῶς αἱ προθεσμίαι αὗται νὰ συντομευθῶσιν ἕνεκα τῶν ἐξαιρετικῶν περιστάσεων, ὁπωσδήποτε ὅμως ἡ νέα Βουλὴ δὲν θὰ συγκληθῇ πρὸ τοῦ ὁριζομένου διαστήματος τῶν 3 μηνῶν.

Ἡ νότα τῆς Ἰταλίας.

Λονδῖνον 10)23.—Ὁ ἐν Ἀθήναις πρέσβυς τῆς Ἰταλίας ἐπέδωκεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν νόταν, δι' ἧς βεβαιοῦται ἡ ἀλληλεγγύη τῆς Ἰταλίας μετὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἴσον ἀφορᾷ τὴν συλλογικὴν νόταν.

Ἡ Ἰταλία ἀξιοῖ γενικὴν ἀποστράτευσιν διὰ τὸ μεσημβρινὸν ἀλβανικὸν ἔδαφος τὸ κατεχόμενον νῦν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος.

Λονδῖνον 10)23 —Ἐπιστέλλουν ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι οἱ Σύμμαχοι διὰ τῆς Νότας αὐτῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα λέγουν ὅτι δὲν ζητοῦν παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐξέλθῃ τῆς οὐδετερότητος. Πᾶν ὅ,τι ζητοῦν εἶνε μία πραγματικὴ ἀποστράτευσις καὶ ὑπουργεῖον τὸ ὁποῖον νὰ τηρῇ εὐμενῆ οὐδετερότητα.

Μία ἐξήγησις τῆς καταστάσεως.

Τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν μετοδίδει ὅτι ὁ «Κῆρυξ» κατηγορεῖ ἀπερριφάστως τὸ Ἐπιτελεῖον ὅτι προετοιμάζει τὸ ἔδαφος διὰ τὴν σύναψιν συμμαχίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γερμανίας. Προσθέτει ὅτι τὸ Φιλελεύθερον κόμμα θὰ ὠργώνωνε διαδηλώσεις καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα ἐναντίον τῶν προδοτῶν, ἐὰν μὴ εἶχον καταργηθῇ αἱ συνταγματικαὶ ἐλευθερίαι καὶ ἂν μὴ ἡ κυβέρνησις ἦτο διατεθειμένη νὰ καταστείλῃ διὰ τῆς βίας πᾶσαν ἐκδήλωσιν τῶν αἰσθημάτων τοῦ ἔθνους. Πρὸ τοιαύτης κατασάσεως, ἐπιλέγει ὁ κ. Βενιζέλος, ἓν μόνον φάρμακον ὑπάρχει: ἡ ἐπανάστασις.—

Σ.Σ. Ἡ παλιά μας τέχνη...

Ἐπεισόδιον ἐν Θεσσαλονίκῃ

Ὁ συνταγματάρχης κ. Νεγρεπόντης διοικητὴς τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἑδρεύοντος συντάγματος, ἀπηύθυνεν ἡμερησίαν διαταγὴν πρὸς τὸν στρατόν, ἐν ᾗ ἀναφέρει ὅτι ὁ στρατιώτης Στρίτσης τοῦ 13ου πεζικοῦ τάγματος, κατεδικάσθη εἰς τριακονθήμερον φυλάκισιν, διότι κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ συλλαλητηρίου τῆς Θεσσαλονίκης ἐφώναξε δημοσίᾳ «Ζήτω ὁ Κάϊζερ! Ζήτω ἡ Γερμανία!»

Ὁ Ἕλλην διοικητὴς λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τῆς καταδίκης ταύτης ἐτόνισεν ὅτι ὁ στρατὸς εἶναι ἄλλως ἐκτελεστικὸν ὄργανον καὶ ὀφείλει ν' ἀποφύγῃ πᾶσαν ἐκφρασιν πολιτικῶν αἰσθημάτων καὶ ὅτι ἡ Ἑλλὰς, εὑρίσκεται σήμερον εἰς θέσιν ἐξαιρετικῶς δύσκολον, ἕκαστος δὲ ὀφείλει νὰ καταβάλῃ προσπαθείας νὰ μὴ δυσχεραίνῃ περισσότερον τὴν θέσιν της.

Ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ «Ρωμαϊκὴ Ἀνεξαρτησία» γράφουσα ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς καταστάσεως συμπεραίνει:

«Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔφθασεν εἰς τὸ τέλος τῶν δοκιμασιῶν της. Ἡ ἄλωσις τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἐγκαινιασθὴ καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ ρυμοῦ τῶν ἀκτῶν της. Πῶς θὰ τελειώσῃ ἡ Ἑλληνικὴ τραγῳδία; Καὶ τί θὰ πράξουν αἱ Ἀθῆναι τὴν ἡμέραν καθ' ἣν τὸ τηλεβόλον, ὅπερ σιγᾷ περίπου σήμερον ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν συνόρων, ἀρχίσῃ τὸ ἔργον του, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν τ' ἀκινητοῦντα στρατεύματα τῶν ἐμπολέμων, ἔλθουν εἰς χεῖρας;

Μία μικρὰ χώρα δύναται νὰ ἐξαναγκασθῇ ὑπὸ τῶν περιστάσεων εἰς τὴν λῆψιν πολλῶν ἀποφάσεων, ἐκτὸς ἐκείνης, ἥτις θὰ κάμῃ αὐτὴν τὴν ἰδίαν νεκροθάπτην τῆς ἐλευθερίας της καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας της. Οἱ Ἕλληνες θὰ ἦναι πάντως οἱ καλλίτεροι δικασταὶ τῆς δράσεώς των κατὰ τὴν ἐπίκαιρον στιγμήν».

ΜΙΧ. Λ. ΠΑΡΤΕΛΙΔΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ

ΝΟΣΗΜΑΤΑ: ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΑ - ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Δέχεται ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ κειμένῃ κατὰ τὴν πλατεῖαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ὧραι ἐπισκέψεως 9—11 π.μ.
4—6 μ.μ.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΝΕΥΡΩΠ. ΠΟΛΕΜΟΥ

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Λονδῖνον 11)24.—Ἀνακοινωθὲν Παρισίων Βομβαρδισμὸς διὰ μεγάλων ἐκρηκτικῶν ὀβίδων εἰς ἀμφοτέρας τὰς ὄχθας τοῦ Μώσα ἐξακολουθεῖ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας μετ' ἄκρας σφοδρότητος.

Ὁ ἐχθρὸς ἀριστερᾷ τοῦ Μώσα ἐπετέθη κατὰ τῶν χαρακωμάτων μεταξὺ τῶν λόφων 304 καὶ τοῦ ρύακος Πετεγκοὺρ εἰς τὰς ξξ. Τὴν ἑσπέραν ἀπεκρούσθη ὁλοσχερῶς διὰ χειροβομβίδων.

Οἱ Γάλλοι ἀντεπετέθησαν δεξιᾷ τοῦ Μώσα μετὰ μεσημβρίαν ἀνακατέλαβον πλεῖστον μέρος τῶν χαρακωμάτων μεταξὺ τῶν δασῶν Φωμὲν-Σιερουᾶ. Ὁ βομβαρδισμὸς ἐγένετο ἀπαραδειγματίστου σφοδρότητος μετὰ τὴν 6 μ.μ.

Οἱ Γερμανοὶ τρὶς ἐπετέθησαν ἐπὶ μέτωπον 1200 μέτρων ἐν Καμπανίᾳ καὶ εἰσεχώρησαν εἰς τὰ χαρακώματα δυτικῶς τοῦ ὄρους Τετὼ, ἐξεβλήθησαν δὲ διὰ τῆς λόγχης ἀφέντες αἰχμαλώτους δεῖγμα πυροβολικοῦ πανταχοῦ.

Βομβαρδισμὸς διὰ βαρέων τηλεβόλων δι' ὅλης τῆς ἡμέρας δυτικῶς τοῦ Μώσα. Οἱ Γερμανοὶ δεξιᾷ τοῦ Μώσα, μετὰ μανιώδη διὰ πυροβολικοῦ προπαρασκευὴν δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἐπεχείρησαν σειρὰν ἐπιθέσεων τὴν ὀγδόην πρωΐνην ἐπὶ μέτωπον πέντε χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ λόφου 323 μέχρι τοῦ ἀνατολικοῦ τοῦ Δανλοῦ. Αἱ ἐπιθέσεις διὰ κανονοστοιχιῶν μεγάλων τηλεβόλων ἐγένοντο ἀπελπιστικῶταται. Οὐχ ἧττον ὑπερόγκους ἐπροξένησαν ἀπωλείας εἰς τὸν ἐχθρὸν τὸ πυροβολικὸν καὶ τὰ μηχανικὰ τηλεβόλα μας.

Οἱ Γερμανοὶ μεταξὺ τῶν λόφων 321 καὶ 320 μετὰ πολλὰς ἀκάρπους ἐφόδους κατέλαβον τὴν πρώτην γραμμὴν χαρακωμάτων καὶ τὸ ὀχυρὸν Τιωμόν.

Ἰσχυρὰ Γερμανικὴ ἐπίθεσις ἔφθασεν εἰς τὸ χωρίον Ἀνρύ, ἀπωθηθέντες ὑπὸ ὀξείας ἀντεπιθέσεως.

ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Λονδῖνον, 23)6.—Ἐπιστέλλουν ἐκ Πετρουπόλεως ὅτι οἱ Ρῶσσοι ἀπέκρουσαν τελείως τὴν στρατιὰν τοῦ Χίνδεμπουργ ἐπὶ τοῦ βορείου μετώπου. Οἱ Ρῶσσοι κατέλαβον μέρος τῶν ἐν Γαλικίᾳ ἐχθρικῶν χαρακωμάτων. Αἱ μάχαι ἐν Βολυνίᾳ ἐξακολουθοῦν λυσσωδῶς, οἱ δὲ Ρῶσσοι συνέλαβον 2,000 αἰχμαλώτους. Οἱ Ρῶσσοι κατεσφαξαν πάντας τοὺς Γερμανοὺς στρατιώτας, οἵτινες ἐχρησιμοποίησαν σφαῖρας ντουμντούμ.

Ἀναφέρεται ὅτι οἱ Ρωμοῦνοι θὰ κατήσουν πάντας τοὺς ἐν τῷ ρωμουνικῷ ἐδάφει εὐρισκομένους Αὐστριακούς, κατέπιν τῆς φήμης ὅτι τὰ αὐστριακὰ στρατεύματα κατασκευάζουν ὀχυρώματα ἐπὶ τοῦ Δόβνα.

Παρίσιοι, 24)7.—Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Πετρουπόλεως, γερμανικαὶ ἐνισχύσεις ἐξακολουθοῦν καταφθάνουσαι εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Δούτσκ. Ἡ μάχη, ἥτις ἐξακολουθεῖ ἀπὸ ἑπταημέρου, καθίσταται ὁλονὲν σφοδρά. Ἐπὶ μετώπου 90 βερστίων τὸ ρωσσικὸν πυροβολικὸν συνέτριψεν ὅλας τὰς ἀντεπιθέσεις τοῦ ἐχθροῦ.

Πετρούπολις, 9)22 (Ρ.)— Σφοδραὶ γερμανικαὶ ἐπιθέσεις εἰς πολλοὺς τομεῖς τοῦ βορείου μετώπου, ἀπὸ τοῦ Δβίνσκ μέχρι τοῦ Πρέπετ, ἀπεκρούσθησαν. Νοτίως τῆς λίμνης Βισρίβσκογε καὶ παρὰ τὸ Κρέβο οἱ Ρῶσσοι κατέλαβον τὸ ἔδαφος καὶ τὸ ἔχασαν ἐκ νέου.

Ἡ καταδίωξις τοῦ ἐχθροῦ εἰς Βουκοβίναν ἐξακολουθεῖ. Συνελάβομεν 1,000 αἰχμαλώτους.

ΔΙ' ΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΒΑΣΙΓΚΤΩΝ, 23. (Ρ).—Ὁ πρέσβυς τοῦ Μεξικοῦ μετέβη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐζήτησεν ἐξηγήσεις ἐπὶ τῆς προελάσεως τῶν Ἀμερικ. στρατευμάτων πρὸς τὴν πόλιν Καριτζάλ, ἐχαρακτήρισε δὲ τὴν κατάληψιν δύο ἄλλων πόλεων ὡς πρᾶξιν ἐχθρικήν.

Ὁ Ὑπουργὸς ἀνεκοίνωσε πρὸς τοὺς πρέσβεις τῆς Κεντρ